

16,

A Társaság

Tavaszi a bártfaufalusi verandán: Fábry Alice.

Hodossy Gedeonné felvétele.

Holzer
cs. és kir. udvari és kamarai oxállító
divatháza
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 9.

Old American

különlegességek egyszerü kalapokban

Budapest, Belváros

Telefon: 169-97.

IV., Egyetem-utca 3. sz.

LOHR MÁRIA - KRONFUSZ

Gyár és fő-üzlet: Budapest,
 VIII., Baross-utca
 85.

A főváros első és legrégebb
 csipketisztító-, vegytisztító és
 kelmepestőgyári intézete ala-
 oooooo pitva 1867. évben. oooooo

Telefon: József 2-37.

Fiókok: II., Fő-utca
 27, IV., Eskü-ut 6,
 Kecskeméti-utca 14,
 VI., Andrásy-ut 16,
 VI., Teréz-körut 39,
 V., Harmincad-u. 4,
 VIII., József-körut 2.

BERZEVICZY ALBERT

uj könyve: **DÉLEN** 136 képpel.

Ára 20 Kor. Megrendelhető „A Társaság“ kaidóhiva-
 talánál Budapest, IV. ker., Reáltanoda-utca 18. szám.

HUT-
 SALON **PONGRÁCZ MARGIT** NŐI-
 TELEFON: 68-43. KALAPOK
 TÜRRI-ISTVÁN-U. 8.

LITTKÉ

Casino
 for England
 Cremant Rosé
 Sport

Egyesült Betegápolók és Ápolónők

TELEFON: József 30-12. Országos Egyesülete TELEFON: József 30-12.

Elnök: dr. Záborszky István operateur, volt egyetemi tanársegéd.

Budapest, VIII. ker., Rákóczi-ut 23.

Ápolók és ápolónők, masszörök, masszírozónők, intelligens, elsőrangú szak-
 erők rendelkezésre állanak. — Távirati megkeresések azonnal elintéztetnek.
Orvosilag vizsgáztatott személyzet! Kérjük a címre ügyelni! — Tag-
 jaink az ország számos hadikórházában is működnek.

Schneider Rózsi és Kató

Budapest, IV., Váci-u. 8., félemelet. // Telefon 94-35.

Utcai és estélyi ruhák, köpenyek, kosztümök,
 bluzok és pongyolák állandó nagy választékban.

Kultura és tudomány

uj kötete:

Világpolitika

A világtörténet legujabb fejezete

(1871-1914)

Irta: BALANYI GYÖRGY dr., kegyesrendi tanár.

Főbb fejezetei: A hármasszövetség előzményei. A hármasszövetség kora. Bekerítő politika. Utolsó erőpróbák.

Ára kötve 6 korona. Portókölttség 65 fillér.

Megrendelhető »A Társaság« kiadóhivatalánál Bpest, IV., Reáltanoda-u. 18.

CORSO MOZI

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA.

A MAGYAR KINEMATOGRÁFIA MESTERMŰVEI
 KERÜLNEK ÁLLANDÓAN BEMUTATÁSRA
 MINDEN HÉTEN SZENZÁCIÓS UJ MŰSOR

AZ ELŐADÁSOK PONTOSAN
 5, 7, 9 ÓRAKOR KEZDŐDNEK.

A Társaság

SZÉPIRODALMI ÉS KRITIKAI HETILAP

A PARK-KLUB, AZ URI-KLUB, A GOLF-KLUB, A MAGYAR UNIO-KLUB ÉS A POZSONYI URI-KLUB HIVATALOS LAPJA.

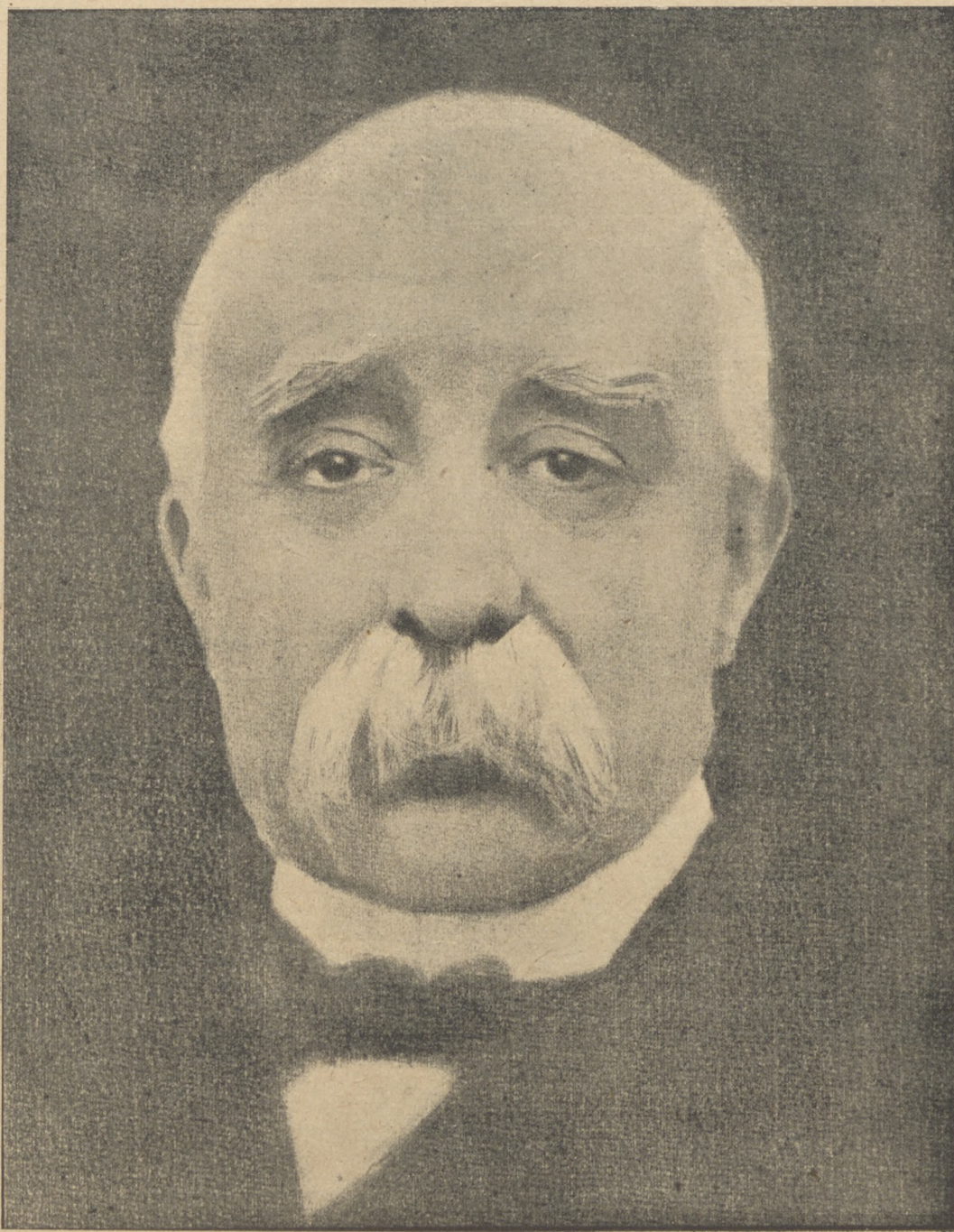
FŐSZERKESZTŐ: DOBAY ISTVÁN DR. – TÁRSSZERKESZTŐ: SZÉNÁSY SÁNDOR DR.

V. évf.
16-ik szám

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, REÁLTANODA-U. 18. TELEFON: JÓZSEF 25-11.

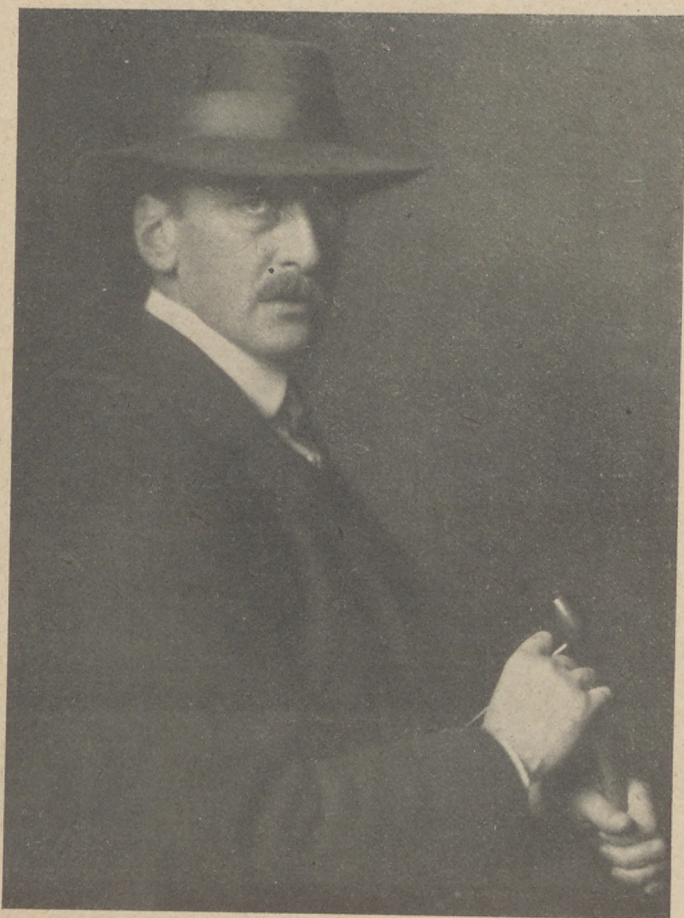
Előfizetési árak: egy évre 40 kor., félévre 20 kor., negyedévre 10 kor., Egyes szám ára 1 kor.

Budapest,
1918. április 21.

Clemanceau.

Guth Jean Baptiste rajza.

gróf Czernin Ottokár.

D'ora felvétele.

Tűzkereszt.*

Irta Drasche-Lázár Alfréd.

Regény.

— Már hogyan vettem volna ki az egészet, — felelte Mrs. Anderson, hogy ismét más emberek hanyagsága folytán] pórul járjak? Jó lecke volt nekem egy földél alatt lenni a Cook-féle drogeriával. Igaz, hogy jelenleg még több a ki nem adott szoba, mint a lakott, de nem baj! Lesz ez még másként is és aztán — tette hozzá Mrs. Anderson sok kedvességgel — legalább tudok magának választékot nyújtani!

Magnus képtelen volt ellentállni Mrs. Anderson szeretetreméltóságának, aztán felül is kerekedett benne bizonyos könnyelműség.

Követte Mrs. Andersont, aki körülvezette az egész házban.

— Akárcsak a régi helyen járnánk, — jegyezte meg Magnus.

— Ugyebár? — mondta az asszony élénken. — Azért hiába, a kedves jó »Murray-Company« nincs többé. Igaz, hogy itt vannak Robertsonék, Shotték, Turnerék, az öreg Thompson, no meg Rev. Grant, de mindezeket maga alig ismerte. A többiek mind újak, de van sok szimpatikus ember közöttük.

— És Greenék?

— Micsoda? Hát maga nem tudja? Azt gondoltam, hogy fentartotta velük az összeköttetést?

— Nem, nem is hallottam róluk azóta.

— Akkor bizonyára érdekelni fogja, hogy az egyik leány: Blanche férjhez ment.

— Ne mondja!

* A szerző Tűzpróba című regényének folytatása.

— Bizony. Növendékhangversenyen meglátta őt egy Paolo Solario nevű milánói impresszárió, aki állítólag maga is gyönyörűen zongorázik, beleszeretett, megkérte a kezét és egy hétre rá megvolt az esküvő. Már el is utaztak Európába.

— És Florence?

— Azt hiszem, még ma is Macaliffhoz jár...

Közben az utolsó emeletre értek, persze lifttel.

— Van itt egy kis fészek, amely nézetem szerint legjobban fog megfelelni az én fiamnak, — szólt Mrs. Anderson, — mert maga az én fiam! Nem feledkezett meg róla?

— Nem, és maga a legjobb mama a világon, — felelte Magnus, majd kezét csókolt az asszonynak. Mrs. Anderson nagyon boldog volt.

Végigmentek a folyosón, amely puha vörös szőnyeggel volt bevonva, mint egyébként minden emeleten. Mikor a folyosó végéhez értek, Mrs. Anderson benyitott egy szobába, majd meggyújtotta a villanyt. Helyes kis szoba volt, sokkal kisebb mint a többi, amelyet eddig láttak, világos jávorfa butorokkal, kék kreton függönyökkel és a sárga ernyő kellemesen tompította a lámpa fényét.

— Lássá, ez magának való, — mondta Mrs. Anderson. — Igaz, hogy nincs fürdőszoba, de azt szemben találja a folyosón. Azért van mosdó, meleg és hideg vizszolgáltatással, de van még valami és azt hiszem, hogy ennek nagyon fog örülni!

Ezzel Mrs. Anderson egy tapétaajtóhoz lépett s azt kinyitotta, majd ismét villanyt gyújtott. Csinos falépcső vezetett fel a magasba. Az asszony előre ment s Magnus követte. Mikor fölértek, nagy vasszerkezeti teremben állottak, kétoldalt mennyezetig nyíló ablakokkal. A helység egészen üres volt.

— Ez eredetileg műteremnek készült, — magyarázta Mrs. Anderson, — de nem hiszem, hogy akadna festő, aki kivenné. Magának azonban ez nagyszerű volna, ez lehetne a »laboratoriuma«!

Magnus szótlannul tekintett maga elé. Mindez oly szép volt, oly valószínűtlenül szép, hogy ismét egyszer azt hitte, hogy nem is igaz. De aztán eszébe jutott, hogy hiszen megfizethetetlen, amit neki itt mutatnak...

— Kedves Mrs. Anderson, ez nem fog menni, — mondta egyszerűen.

— Jaj be kemény a maga koponyája, — méltatlankodott Mrs. Anderson. A szobáért és a műteremért havi harminc dollárt fizet. Ez csak nem sok?

— Nem, hanem ajándék. Ajándékot pedig elvből nem fogadok el. Még magától sem, kedves jó Mrs. Anderson.

Mrs. Anderson egészen a haja alá pirult.

— Szép dolog, ha az ember büszke, — szólt gunyosan, — de felesnek lenni még grófhoz sem illik. Tud számolni?

— Egy keveset.

— Akkor jöjjön velem és be fogom magának bizonyítani, hogy ez nem ajándék, hanem üzlet!

— Erre magam is kíváncsi vagyok!

Ismét lementek a kis szobába, ahol Mrs. Anderson az íróasztalhoz ült és »The Murray« felírású levélpapírt vett ki a fiókból.

— Figyeljen ide, — szólt, mint aki tisztában van azzal, hogy mit mond. — Ebben a házban volt, mielőtt átalakítottam 20 hétszobás lakás, amiért bért fizetek összesen 16.800 dollárt. Rendelkezésemre áll 140 szoba, illetve appartement, vagyis egy évben, tizenkétszer véve a 140-et: ezerhatszáznyolcvan. Ha a fenti 16.800 dollárt osztom 1680-al, kapok 10-et. Tudja, hogy mi

ez a tíz? Ez tíz dollár, vagyis az az összeg, amelyet átlag lakosztályonként be kell vennem havonta, hogy a penzió jövedelméből fedezzem a házbért. Én pedig nem tíz dollárt kérek magától ezért a csöpp szobáért, hanem 30-at. Be kell tehát látnia, hogy még nyereszkeskedni is akarok magán!

Magnus bizalmatlanul vizsgálta Mrs. Anderson számítását.

— Nyereszkeskedésről szó sem lehet, — mondta, majd gondolkozott kissé. — Hol marad még az adó, házfentartás, világítás, fűtés, cselédek és az egész berendezés költsége?

— Nagyon helyes, látom, hogy tud számolni, — felelte az asszony élénken, — de remélem, nem teszi föl rólam, hogy talán egy egész appartementért, háló, nappali és fürdőszobával, szintén csak harminc dollárt kérek a vendégeimtől? Ezeknek 150, sőt 200 dollár az ára s most elárulok önnek egy titkot, de kérem, ne mondja el senkinek sem! Tudja, mit jövedelmezne a penzióm az általam fölállított igen tisztességes kulcs szerint, ha minden lakosztály ki volna adva? 81,600 dollárt évente! Számítson le ebből 30%-ot azon a címen, hogy egyes lakosztályok a holt évadban üresen fognak állani, — el kell ismernie, hogy elég reálistan számítok, s még mindig marad levonva ebből 16.800-at, vagyis a házbér összegét: több mint 40.000 dollár, amiből nemcsak, hogy az összes kiadásokat fedezhetem, de — ha nincs kifogása — még meg is gazdagodhatom!

— Belátom, hogy ez így van, — felelte Magnus egyszerűen. — Ennélfogva ezt a szobát a műteremmel együtt ezennel kivesszem. Itt van száz dollár előleg, lakásra és ellátásra.

— Nagyon helyes, — jegyezte meg Mrs. Anderson, a pénzt átvéve, — első reggeliért és ebédért még ma is egy dollárt számítunk. A nyugtát majd felküldöm. Ezek után pedig üdvözlöm az új Murray-penzióban és azt kívánom, hogy csak a saját palotájába költözzék ki belőle!

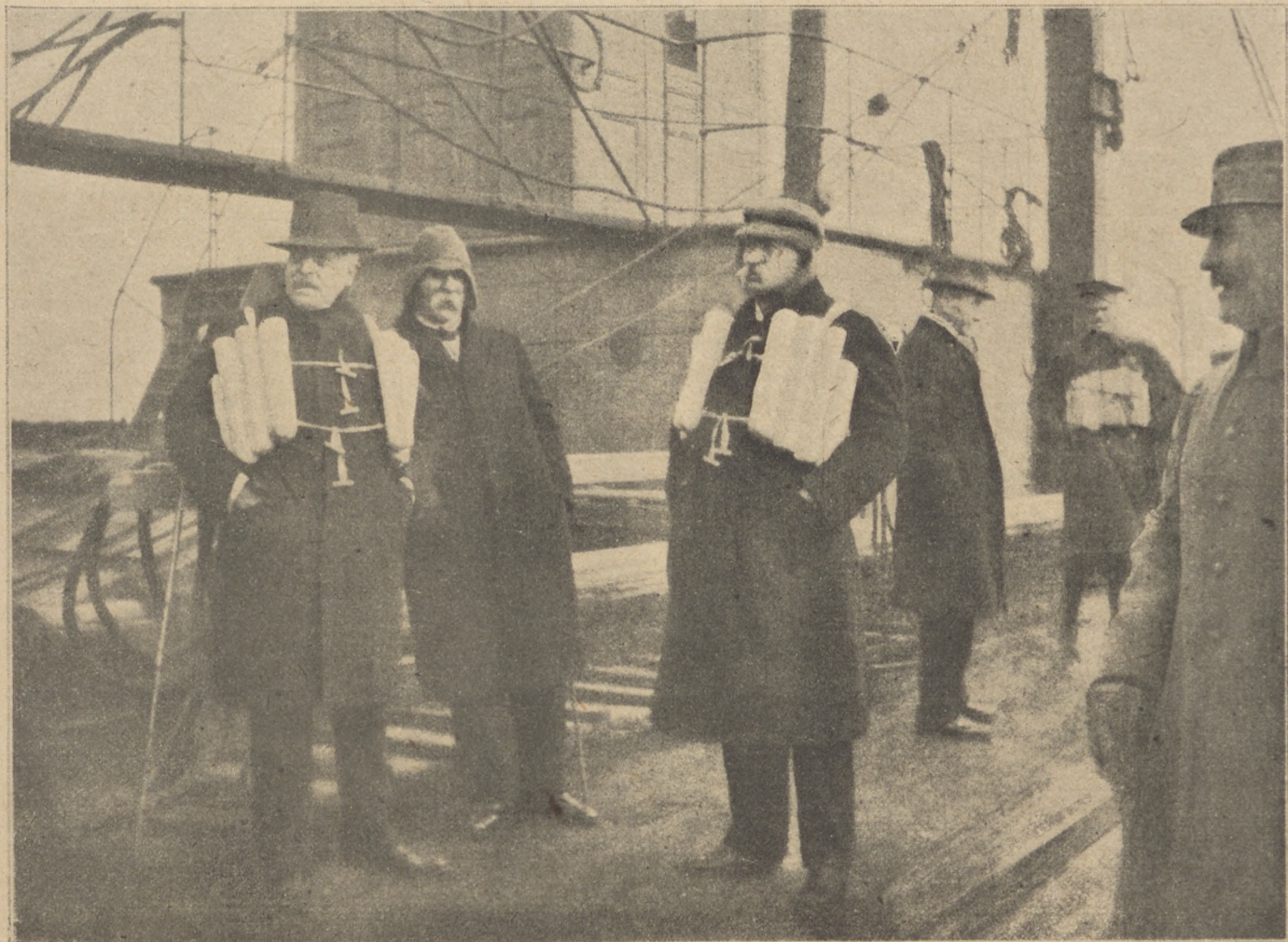
Ebben a pillanatban benyitott Mrs. Anderson szobalánya és jelentette, hogy Mr. Davies már régen várja a lakásán és igen türelmetlen.

— Szegény Lionel, egészen megfélemedeztem róla! — kiáltott fel az asszony nevetve, majd Magnus által követve a lifthez sietett és néhány másodperc múlva már békítette a sógorát, aki idegesen, nagy léptekkel járt-kelt a szobában. De amikor megpillantotta Magnust, megállt és tetőtől talpig megnézte. Aztán kérdőleg tekintett Mrs. Andersonra.

— Gróf Nicholas Magnus hajlandó Harrison helyét elfoglalni a maga laboratóriumában, kedves Lionel, — jelentette ki az asszony. Régi jó ismerősöm, akiről egyébként többször tettem említést, mialatt élveztem vendégszeretetüket.

Davies, egy rövidre nyirt, ősz hajának dacára fiatal kinézésű, magas, sovány férfi, orrcsüptetőjén keresztül még egyszer végignézett Magnuson.

— Jenny csakugyan sokat emlegette önt, — szölt

Orlando olasz miniszterelnök, Clemanceau francia miniszterelnök, Pichon francia külügyminiszter, Foch tábornok a március 17.-i londoni konferenciáról hajóznak haza a La Manche csatornán keresztül.

aztán kissé tartózkodóan, de nem barátságtalanul. — Nem tudom azonban, hogy ha elfogadná a szóban levő állást a laboratóriumban, ez a tevékenység önt és engem kielégítene-e?

— Engem mindenesetre, — felelte Magnus, — de önt? Ezt már én is kérdeztem Mrs. Andersontól.

— Igen, ezt kérdezte tőlem Magnus gróf, — hagyta rá Mrs. Anderson, — amire felvilágosítottam, hogy mi volt Harrison foglalkozása, mielőtt magához került.

— Ez tíz évvel ezelőtt volt, — mondta Davies, — aki határozottan helytelenítette sógornője fecsegését, majd ismét Magnushoz fordult. — Tudja-e például, mit értünk oxidációs titrálás alatt? — kérdezte.

— Természetesen.

— Mit használna oxidáló mérőoldatul?

— Káliumbromatot, jódot, kálium hipermanaganatot, ez az esettől függ!

— Látom, hogy foglalkozott kémiával, — szölt Davies, — de mégis, melyik ágában jártas leginkább?

— Mindennel foglalkoztam, de legjobban értek motorikus gázok elemzéséhez. Sokat foglalkoztam ezenkívül radioaktivitással is, Ramsay és Raleigh elméleti alapján és különösen a xenonnal végeztem érdekesebb kísérleteket.

— Ennyire én még nem vagyok, — jelentette ki Davies őszinte nyíltsággal és legnagyobb mértékben meglepetve, — mert tetszik tudni: az én tulajdonképpeni szakmám a gyógyszerészeti kémia és eddig csak orvosok és patikusok számára dolgoztam, azonban szívesen tanulok még valamit és úgy látom, hogy öntől — tanulhatok. Ezennel fölfogadom önt százötven dollár havi fizetéssel. Mennyi előleget óhajt?

— Egyhavi fizetést.

Davies átnyújtotta Magnusnak a kért összeget s a két férfi kezét fogott egymással. Mrs. Anderson pedig megnyugodva konstata, hogy szivességet tett sógorának, »poor dear boy«-nak és önmagának is.

XV.

Magnus még aznap több levelet vett át, amelyeket azalatt, hogy nyoma veszett, a Murray-penzióban őriztek számára.

Kiváncsian nézegette, majd felbontotta őket. Kettő bécsi ügynökétől, egy Maróthytól, három nővérétől és egy — igen, egy Liviától való volt. Csak természetes lett volna, hogy ezt a levelet elsőnek olvassa, de nem tette. Utolsónak hagyta, mert attól tartott, hogy ha nem így cselekszik, hiába olvassa el, hogy mit irnak neki a többiek. Egy betűt sem értene meg belőle. Átfutotta tehát mindenekelőtt nővéreinek három levelét.

Az első, Bécsből keltezett levelében Ada örömeinek adott kifejezést, hogy fivére szerencsésen megérkezett New-Yorkba és hogy dolgai jól fejlődnek, a másik kettőben pedig panaszkodott, hogy hetek óta nem kapott újabb hírt. Elmondta továbbá, hogy a bécsi színházzal fölbontotta a szerződését és hogy novemberben rövid vendégszereplésre Berlinbe, majd Hamburgba megy.

Maróthy a pozsonyiakról adott hírt. Petneky ezredes nyugalomba küldték, a kövér Gilbertet ivás közben

gutaütésérte, most szabadságon van, Regensberg kapitány novemberben őrnagy lett és a hármashoz került, »Kesely« a hú kis állat jól van és nyert, ha megmutatják neki Miklós fényképét...

Lichtenthal ügynök csodálkozva értesült Pohlmantól, hogy a vele folytatott tárgyalások végképpen megszakadtak és lelkére köti Magnusnak, ne mulassza el Philip Feketével kísérletet tenni...

Vegyes érzelmekkel tette félre Magnus e leveleket és most látott hozzá ahhoz, amely már egész idő alatt nyugtalanította, csalogatta. Mikor kibontotta, alig észrevehetően ismert illat áradt belőle. Aztán olvasta:

„Karlsbad, 1911. október 13.

Édes Mikim,

sietve írom ezeket a sorokat, titokban. Mimi-cim, a drága egyetlen viszi a postára. Kire biznám, ha nem ő rá? Holnap reggel lesz az esküvőm az orosz templomban. Bizonyára hallott az eljegyzésemről. Andrej Feodorovits kedves ember, nagyon csinos, de nem olyan mint maga, édes Mikim. Kissé buta, de ez jól áll neki és roppant sokat nevetek rajta. Aztán féltékeny, mint egy sakál — nem is tudom féltékenyek-e a sakálok? — elsősorban magára — azt állítja, hogy még mindig csak magára gondolok! Pedig nem is igaz, mert nagyon haragszom, hogy meg sem látogatott, de még el sem bucsuzott, mielőtt a nagy utra indult. Kényszeríttem Rudit, tudja meg a maga címét Maróthytól. Rémélem, nem csapott be és jót adott a kedves fivérem. Igaz: van egy amerikai barátnőm, valami Becker vagy Barker, azt mondják rém gazdag. Állítólag annyira hasonlít hozzám, hogy na! C'est un miracle! Ha meglátná, biztosan beleszeretne. De úgy sem fog vele találkozni és butaság minden, amit írok. Holnap lesz az esküvőm — most látom, hogy ezt már egyszer megirtam, de nem baj. Annál biztosabb, hogy igaz. Nem mondom, hogy nagyon boldog vagyok, de jobb így, mint a mult emlékeiben kéjelegni. Nincs értelme, aztán nagyon unalmas is. Hát nem igaz? Szeretnék Amerikába utazni, érdekes világ lehet. Más mint a mienk, változatosabb, izgatóbb. Talán rá veszem valamikor az én medvémet erre az utra! Vagy nem jöhetne el engem meglátogatni Carszkoje-Seloba? Roppant mulatságos volna. Ott lesz tudniillik a rezidenciánk. Attól félek, hogy kissé hideg lesz arrafelé, brr! Sok, sok szerelemre volna ott szüksége az embernek!

Hallom a medve lépteit — — sokszor csókolja

ex-menyasszonya

Livia.«

Az utolsó sorokat alig lehetett elolvasni, látszott, hogy lázas sietséggel íródtak és az itatásnál el is lettek törölve, de Magnus el tudta őket olvasni.

Tehát már meg is volt az esküvő! Most már karjaiban tartotta kincsét a medve, egészen, osztatlanul...

Magnus fölkelt és az ablak elé lépett. Sűrű pelyhekben hullott alá a hó. Akárcsak Oroszországban. A Sipkaszorosban minden csendes...! Végképpen elhantolták szerelmét, havas, fagyos sirban, amelyből nincs többé föltámadás...

A száműzött külföldi Brázay parfumeöket használnak!
készítmények helyett leányaink, asszonyaink

BUDAPESTI RAKTÁR: VIII., ÜLLŐI-UT 66/a.

Piros rózsza feküdt az ut szélén, a hóban. Valaki elvesztette és ő fölkapta, magához szoritotta és rányomta ajkait. De a rózsza levelei mind lehullottak s lassan, lassan előbb egyet, aztán a másikat, végül mindnyájukat elborította a hó...

Ebben a pillanatban megszólalt a telefon. Ez nyilván csak tévedés lehetett. Hisz alig volt egy órája annak, hogy az Murray-penzió lakója lett. Magnus mégis fölvette a kagylót.

— Halló, ki beszél?

— Itt Cecil Norton, Miss Geraldine Barker megbízásából van szerencsém érdeklődni hogyléte iránt...

— Tessék?

Magnus indulatosan letette a kagylót.

— Ez már mégis hallatlan! — fakadt ki. — Nem akarom, hogy érdeklődjenek irántam, nem, nem akarom, hogy szánjanak, sajnáljanak! Nem akarom!

Csapkodta az előtte fekvő leveleket, még Liviáét sem véve ki. De már a következő pillanatban megbánta gyerekes haragját, hamis önértetét és a menekülő sötét indulat árnyékából kivált egy büszke, szép leány alakja, akinek szemében könny csillogott.

— Mivel érdemeltem én ezt meg...? — kérdezte tőle.

S erre a kérdésre Magnus nem tudott felelni. De úgy érezte, hogy a

szíve fáj. Szerette volna siratni a hóborított piros rózsát — nem tudta. Arra a másik virágra kellett gondolnia, amely ott viritott azon az uton, amely a tavasz országába vezetett. Ahol olvadt jég és hó, ahol nap sütött és minden zöldült. De a tavasz utjától mintha áthidalhatatlan szakadék választaná el. Hiába akarta elérni. Körülötte tél volt, fagyos hideg bénította meg lábát, kezét.

Sebláz gyötörte és fáradtan borult az íróasztalra...

Ugyanebben az időben Cecil Norton a következő táviratot menesztette Washingtonba:

»föltevésem helyes volt, magnus new-yorkban új murray-penzióban magát jól érzi, utasításokat kér Norton.«

Ez a távirat a State Department államtitkárának harmadik assistense házában nagy örömet, de talán még nagyobb meglepetést keltett. Simmons rögtön közölni is akarta Norton puhatóldzásának eredményét a rendőrséggel, amely lázasan kutatott a Duff-féle livery-stable lovászmestere után, de Geraldine leintette.

— A fő, hogy Magnus grófnak semmi baja, — jelentette ki egyszerűen, — a többihez a rendőrségnek köze nincs. Legfőleg kellemetlensége lehetne abból, hogy hamis nevet használt itteni tartózkodása alatt.

Csak azt szeretném tudni, hogy miért szökött meg ilyen hirtelenül Washingtonból!

— Bizonyára röstelte, hogy önök rájöttek az itteni mesterségére, — szökött Warfield.

— Téved, kedves barátom, — felelte a Barkerleány, — mert azon a tényen, hogy Magnus egy livery-stable alkalmazottja lett, hirtelen elutazása mit sem volna képes változtatni. Van olyan okos ember különben, hogy ezt magától is belássa. Biztosan volt más oka s egyébként nincs is azon semmi röstelni való, ha az ember ott keresi a megélhetését, ahol találja. Mint volt lovastiszt okosabbat nem is tehetett, azok után, amik érték, szegényt!

— Különös ember, az bizonyos, — jegyezte meg Tommy, — de nem érdemes vele törődni, Geraldine.

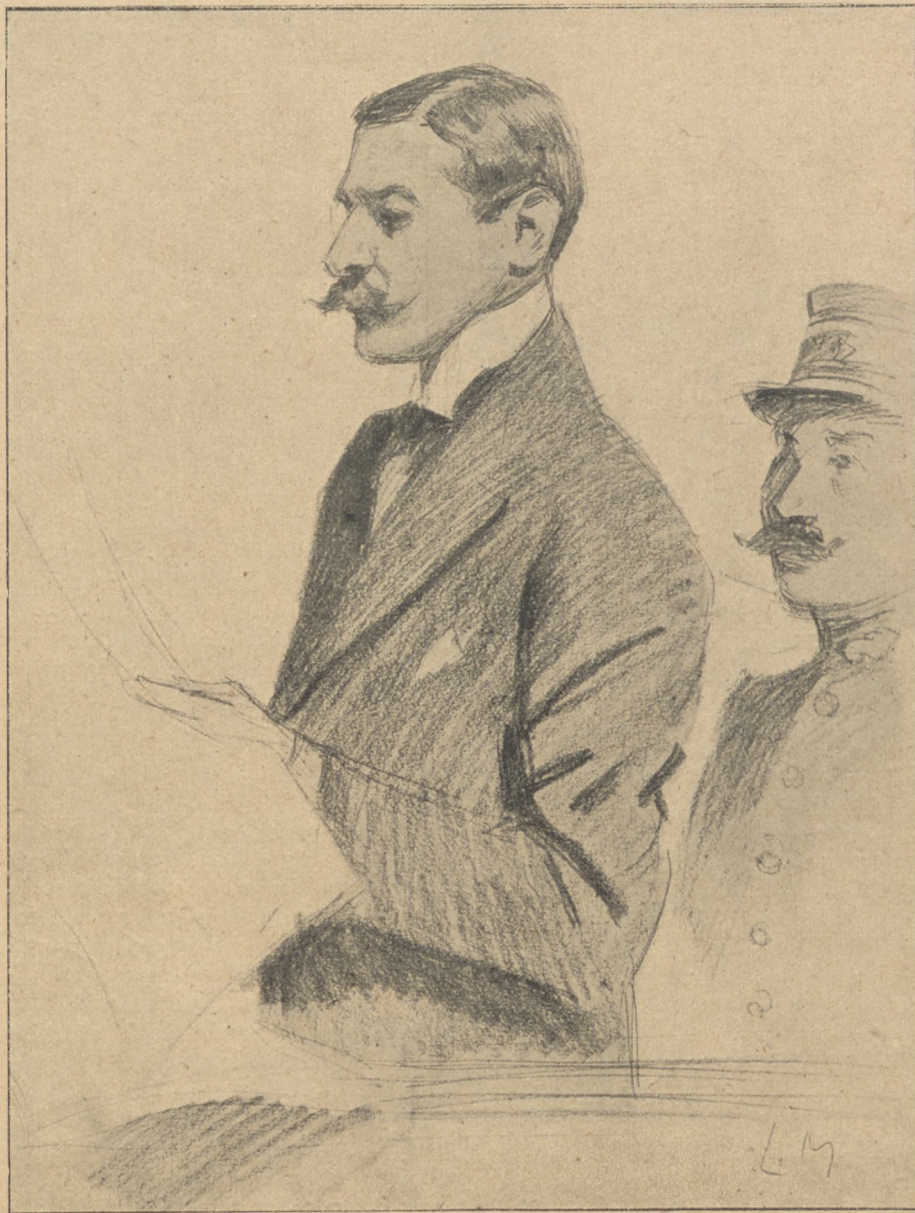
Hisz látod, hogy nem akarja, hogy vele foglalkozzál!

— Ezek után már magam is azt hiszem, — mondta Isabel; — hirtelen elutazása csak megerősít abban a föltevésben, hogy fél a segítségedtől.

— Nem is való, hogy férfi nők protekciójából vergődjék zöld ágra, — szökött most bele a beszélgetésbe Simmons is, — kell hogy férfi a maga lábán álljon, mert különben nem férfi, hanem pojáca!

Geraldine ellent akart mondani, de nem tette.

(Folytatjuk.)

Bolo pasha.

A L'illustration rajza.

A SZEME.

Néha olyan kék, mint havasi tájon
A tó, melybe felhölten ég nevet,
Aranyos derű, felséges nyugalom
Lebeg a tükre felett...

Néha nárciszok, ibolyák nyilnak benne,
Pompájuk sötét, komoly, hangtalan,
Nagybőjti kékek ezek a virágok,
Oh, jaj, ha bánata van.

Máskor nefelejts, kék buzavirág
Szeliá bűbája költözik bele,
A föld akkor pacsirtadattól hangos,
És minden drága zene...

Bármerre járnak, színét és varázsát
Mindig látom és mindig érzem,
Közel és távol beragyog sugarával
Életem üdve: e szem...

KISS MENYHÉRT.

PRÉDIKÁCIÓ.

Hajnal. — Tüzet dalol az éjszakára
s az égre fest egy táncmelódiát:
Ilyenkor bontja szárnyát vágy, erő
s remegve száll a ritka légen át.

Reggel. — Pompázó színben tündököl
a nap, hol ég a földdel összeér:
„Indulni! Rajta! Uj csatákra szállni!”
— És fényözönben tűnik föl a cél.

Délben. — A nap már utjának felén
s a férfi büszkén harcol, küzd tovább.
A cél még messzi! Hol van még az est...?
— A lelke távol végtelenbe lát.

Alkony. — A nap letűnt a hegy mögött.
De szép ilyenkor visszanézni bátran!

— Jaj, este van már? Egy nap újra elmúlt
S én megint semmit, semmit sem csináltam!

JUHÁSZ ANDOR.

erdődi Pálffy Andrea grófnő.

Gaiduschek Erzsi felvétele.

A fülemüle.

Irta Bársony István.

Az erdő szélén fülemüle csattogott; azt hallgattam már régóta, nyitott ablakomból, amíg csak úgy meg nem búvölt, hogy kikiváncoltam hozzá.

Éjszaka volt s az őr imént fujta kürtjét. Ugy hangzott az, mintha lassan kongó óra ütött volna. Azután még zsibbasztóbbá vált a csend.

Csak mi ketten voltunk még ébren: én meg a fülemüle.

Elindultam virrasztó társamhoz az ősfákkal és sűrű bokrokkal buja kerten át.

Utközben egy fehér cicával talákoztam, amely lágy ugrásokkal iszkolt előlem a virágágyak közé, ahol békákat riasztott meg. A kicsi tigris meglapult egy ribizkebokor alatt s onnan leste, hogy ugyan mit akaratok most idekint. Szemének zöldes csillogása úgy világított a bokorból, mintha szentjánosbogarak villództak volna a fű között.

Néztem a csillagos eget, amely sötétkék óceánként hajlott fölöttem a végtelenbe.

Hallgattam a berkek lantosát, akinek a dala most a másvilágok felé vitte a lelkemet. A fülemüle ott vert valahol a virággal hajladozó orgonabokrok táján.

Egy nekemvaló zugra akadtam, ahol kedvemre lehetett hallgatódznom. Ahol megleshettem az éjszakát és átengedhettem magamat a hangulataimnak. Két hatalmas topolyfa nyujtódozott ott az égnek; alattok lécpad volt; a galyak száz rése közt oda bámulgatott a holdvilág s rám nézett. Hideg sugara végigsimogatott.

A két faóriáson túl rajzottak az orgonabokrok, sűrűn, egysorjában. Javában virágzottak. Az egész nagy

Alapítva 1862.

GUENDET CONSTANT

svájci órás

Budapest, IV., Kigyó-tér 5. szám.

Az órás szakmát felölelő összes zseb-, nipp-, fali- stb. órák raktára. :: :: ::

KARCSATTÓRÁK. JAVÍTÁSOK. KATONAÓRÁK.

kerten végighullámozott ez a virágos bokorszalag. A lilafürtök illatát szertehordozták a bujkáló szélkölykök. A derengéses homályban összefolyt előttem szín és vonal. Képzetelem csupa lilát látott.

Lassankint ebbe a csudálatos, szinte elevenen lilába burkolódzott körülöttem minden. Az égbolt mély kékje mintha lilafelhőkön keresztül látszott volna. A topolyfák lombja orgonavirágossá változott ebben a varázslatos éjben. Egy aranyjuhar barnállott előttem, annak sátrát sötétlilára festette az éjszaka. Ráemlékeztem az alkonyatra; az ég alja akkor lilamezőbe hajlott. Elröppent a lelkem a hajnal elé s lilakoszorut látott a homlokán.

A fülemüle ott volt a lilabokrok között, amelyek árnyékába még a csillagszemek is csak lopva kukkantak be.

Valamit költött a dalnokkirály, amit senki másnak sem szánt a világon, csak *neki*: a párjának. Ebben a látszólagos nagy egyedüliségben, ahol valóra vált a »két szív egy dobbanás« legendája, az ezeregyéj bülbülmadarát megszállotta az ihlet.

*

Föl-fölcsendülő, hirtelen elhallgató, meg újra kezdődő, halk suttagással, siró-jajduló, mégis ujongó panasza, vágya, vallomása, ábrándja és könnyörgő esküvése végigborzongott rajtam. Egy bússzavu és mégis boldog, de a boldogsága mulását előre sirató diadalmas szerelmesnek minden álma, titkos és sejtelmes féltése volt abban a csattogásban.

Amikor elkezdte, szinte láttam a figyelő mindenséget, hogyan hallgat, nehogy *őt* megriassza. S amikor üvegfuvalás szólását befejezte, az álmok kódének a messzeségből vártam a visszhangot.

És mindezt nem hallgatta kivülem más, csak egy asszony. A fülemüle párja. Akinek ezek az édes, felséges, búbajos stancák szóltak.

Asszony némábban már nem fogadhatta a saját dicsőítését, amivel vakszerelem ékesíti. Ilyen ömlengés mellett felségesen lehet álmodozni, s a daloskirály eszményképe is elgondolhatta kis palotája rejtekében, hogy Orfeusz szól hozzá ezen a májusi éjszakán.

A dalnok pedig csak verte kobzát, pengette lantját s megcsendítette torkának ezüstcsengetyűit. Mintha a szive repedt volna, amikor a legcsattanóbb föllobbanásokra rögtön elhallgatott.

Egy árva felhő uszott végig odafent s társtalanságán busongva, elpityeredett. A felhőkönnyek ott ragyogtak a lombon mindenütt. A lilafürtök mohón itták az égi harmatot s mámorban illatoztak.

Minden szünet, amikor az éj mesterdalnoka elnémult, csak kíváncsibbá tett, hogy hogyan kezdi megint; vajjon erős, szép krescendója csendül-e fel akaratos, bátor vallomással; vagy epedve kezd-e könnyörögni s úgy költi szerelme búbajos románcát. A néma asszony a lilabokrok mélyén ezredszer hallotta azt s ezredszer is hallgatagon várta a folytatását.

A holdvilág lassan botorkált arrább; alig birt megválni ettől az éjjeli zenétől. Dicsekvő kérdés volt hideg arcán: van-e a nappalnak olyan lantosa, mint az éjszakának?

Magány és csend kell *neki*; az éj magánya — csendje. Amikor az elzugó bogár is zajt okoz. S amikor a szárnyasegér árnyalakján kívül más élet alig mozdul.

A daloskirály ilyenkor magamagát is megszedíti a saját dalaival; s amikor túlaradó szívét pihenteti, akkor meg azt lesi, átragad-e az ő epedése valakire.

Nem birtam már el tovább a nagy magányt s elosontam a fák közül a nyiltabb levegőre.

*

S lám, ott is éppen megszólalt valaki a pusztán. Egy fűrj vert a vetés közt; — asszony hallgatta azt is.

A bujatenyészetű májusi éjszakán itt is, ott is a szerelem lantja pengett.

A paraszti fűrj is csak azt cselekedte, amit a fülemüle: a párjának udvarolt.

A pusztai trubadur ime, csak *egy* dalt tud és mégis hódít vele; — a dalok királya sem akar egyebet, pedig az ő torkából a berkek s ligetek valamennyi tündére zengi a szive minden titkát.

A mezőség felől ideáramlott a réti pára. Az imént orgonafürtök sugallták belém a »lila« diadalát; most mezei virágok tarkaságát sejtettem a róna keblén, ott száz virágnak száz színes arcocskája szivárványosodott a füvek és pázsitok zöldje közt.

Innen még jobb volt hallgatni a csattogó visszacsalogató fülemülepanaszt.

Ugy tetszett, mintha e vallomásokban még több lett volna az égő kérdés.

Aki elé a szívét odatette, annak egy pittyenése sem volt az ő számára.

A fülemüle egyre csattogott, meg újra elhallgatott. A költők sorsosa volt, akik dalolnak, mert dal van a szivökben s ajkokra kívánczik a dal.

Jutalma is az volt, ami a költőké!

Ezer virágnak nyitott ajka lehelt feléje illatot. Minden az övé volt és neki kínálta magát.

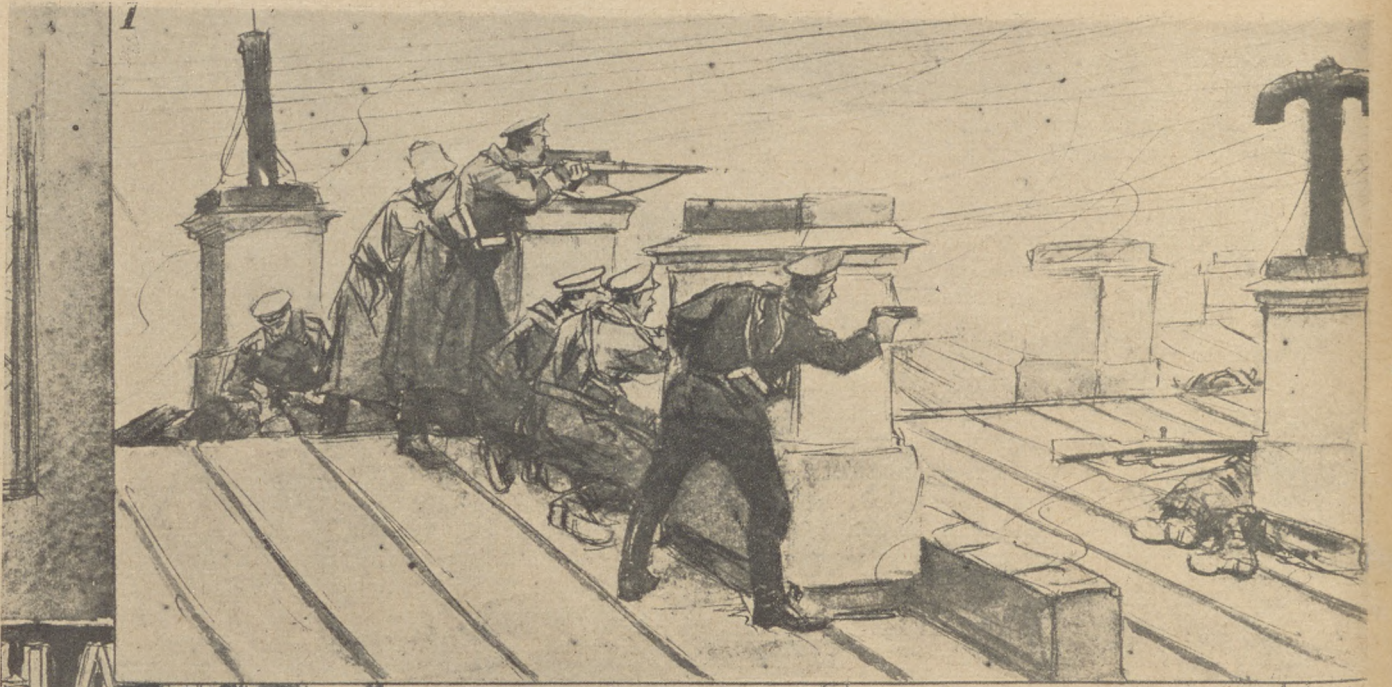
Az én lelkembe pedig egy kérdés nyilalt:

— Sejti-e vajjon az a néma asszony, hogy aki lázas ihlettel csak öneki dalol, a dalok költő-királya az?!...

erdődi gróf Pálffy Fidelio.

Gaidushek Erzsébet felvétele.

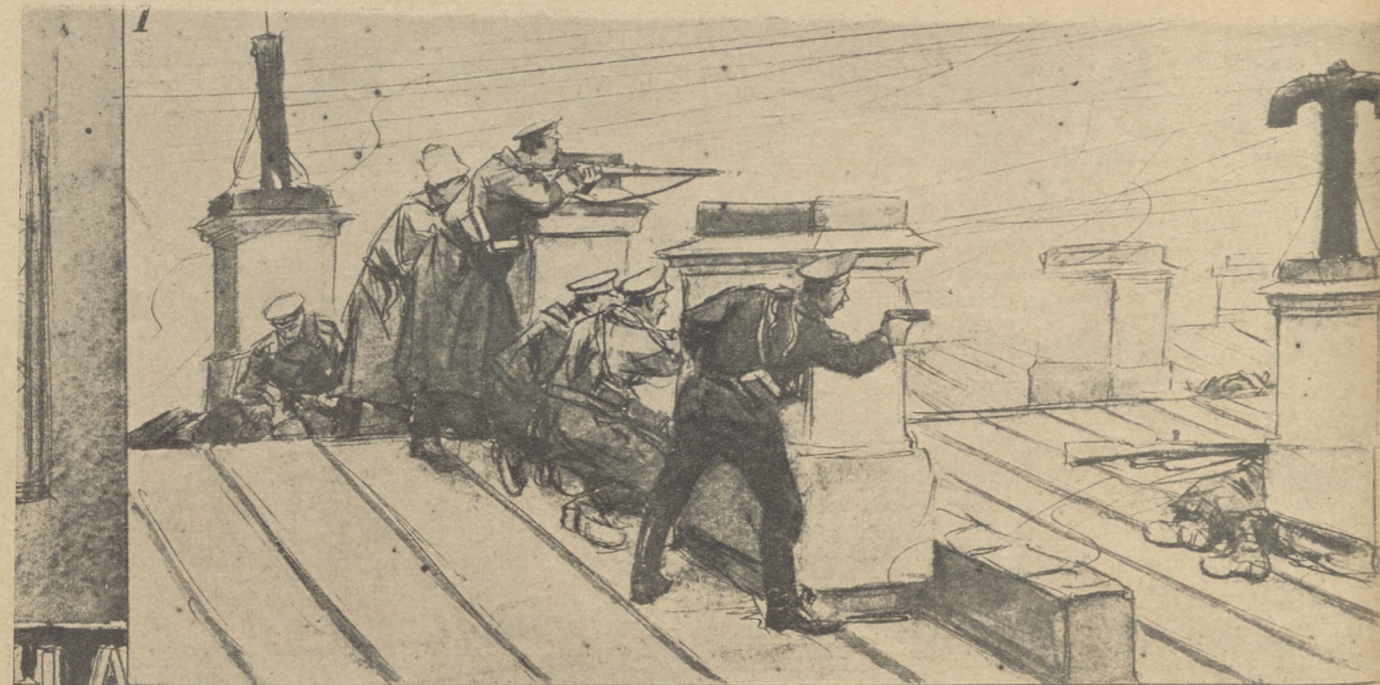
Az orosz forradalom utójátéka :

Utcai ha

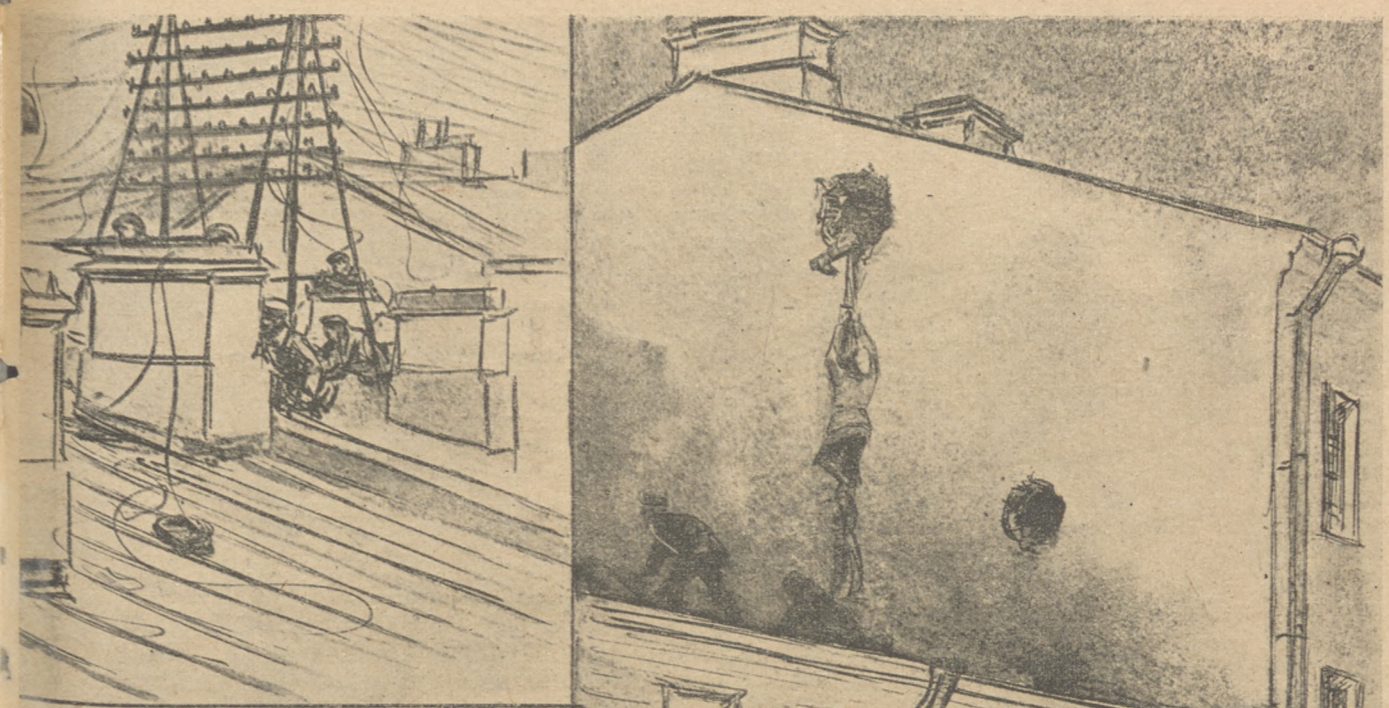

Utcai harcok Pétervároth.

éka :

Az orosz forradalom utójátéka:

Utcai harcok Pétervárott.

özvegy gróf Pálffy Sándorné, németujvári Batthyány Erzsébet grófnő. Gaiduschek Erzsi felvétele.

A Társaság

Bárczy főpolgármester. A podeszta otthagya székét, amelybe fiatalon ült bele ambícióval és jóakarattal s egy kissé megöszülve ül le a kényelmesebb, csendesebb hivatal íróasztala elé. A tekintetes polgármester urból méltóságos főpolgármester ur lett s aki titulus nélkül méltóságot szerzett Budapest első polgárának, most ranggal, címmel is egyszerű polgár marad az Ujvárosháza vöröstéglás falai mögött. Mert Bárczy az igazi demokraták közül való, akik nemcsak szóval hirdetik a programjukat, hanem tettel is. Hogy odaát, abban a nagy épületben mennyit tudott megcsinálni abból, amit akart, ő tudja, mi viszont azt tudjuk, hogy új méltóságában nem a sinekurát keresi és tovább dolgozik, lehet, hogy még többet, mint eddig dolgozott, hiszen csak a haja szürkült meg Bárczynak, az ereje, az ambíciója fiatal maradt és vannak emberek, akik ötvenéves korukban újra születnek. Mi tudjuk, hogy Bárczy István ezek közül való.

*

Theissrucki Fleischmann Móric vezérkari őrnagyot a Lipót-rend, vaskoronarend, első- és másodosztályú német vaskereszt stb. tulajdonosát, aki a háború kitörése óta Hindenburg főhadiszállásán az osztrák-magyar vezérkart képviselte, a király az ukrainai kormánynál osztrák-magyar meghatalmazottá nevezte ki. A több előkelő magyar családdal rokoni összeköttetésben lévő fiatal vezérkari tiszt magas kitüntetésekben és politikai, mint katonai körökben örvendetes meglepetést keltett.

*

Zenedélutánok. Vasárnap és hétfőn *Thomán István* és felesége lakásán zenedélután volt a Zsófia kir. hercegnő magas védnöksége alatt álló Zsófia Leány-Egyesület javára. *Vérsi Margit* felolvasása, *Keéri-Szántó Imre* zongorajátéka és *Szemere Árpád* éneke szereztek zavartalan művészi élvezetet az előkelő közönségnek. A délutánok védői voltak: *Majláth Józsefné* grófné, *Jósika Sámuelné* báróné, *Szécsen Miklósné* grófné, *Domony Móricné*, *Gosztonyi Mihályné*, *Baghy Béláné*, *Surányi Béláné*, *Krausz Pálné*, *Pajzs Gyuláné*, *Hermann Béláné*. Ott voltak többek között *Mikes Ármin* gróf és felesége, *Wekerle Sándorné*, *Wenckheim Frigyesné* grófné, *Wenckheim Dénesné* grófné, *Károlyi Gyuláné* grófné, *Nákó Sándor* és felesége, *Bissingen Ottóné* grófné, *Windisch-Graetz Lajosné* hercegné, *Kállay Erzsébet*, *Haller Györgyné* grófné, *Apponyi Sándorné* grófné, *Majláth József* gróf és gyermekei, *Podmaniczky Györgyné* báróné, *Andrássy Gyuláné* grófné és leánya *Klári*, *Apor Henriette* bárónő, *Almássy Zenke* grófnő, *Sándor Pálné*, *Bárczy Istvánné*, *Vállyi Árpádné*, *Szászy-Schwarz Gusztávné*, *Matta Árpádné*, *Kornfeld Pálné* báróné, *Kollerich Gyuláné*, *Gomperz Miksáné* és még számosan.

*

Olcsó Vásár. *Károlyi Imréné* grófné Margitparti palotájában hétfőn érdekes tanácskozás volt, amelyben *Apponyi Albertné*, *Apponyi Sándorné* grófnék, *Beck Gyuláné* báróné, *Beöthy Lászlóné*, *Csekonics Sándorné* grófné, *Dessewffy Emilné* grófné, *Groedl Hermanné* báróné, *Góth Sándorné*, *Gombaszögi Frida*, *Hadik-Barkóczy Endréné* grófné, *Haller Györgyné* grófné, *Hatvany Károlyné* báróné, *Jánosi Engel Gyuláné*, *Károlyi Gyuláné* és *Imréné* grófnék, *Kornfeld Mórné* báróné, *Krausz Simonné*, *Lánczy Leóné*, *Matkovich Béláné*, *Mikes Árminné* grófné, *Pap Dávidné* dr. né, *Paulay Erzsi*, *Széchenyi Lászlóné* grófné, *Széchy Lajosné*, *Sigray Antalné* grófné, *Vázsonyi Vilmosné*, *Vas Ferencné* grófné, *Vay Gáborné* grófné és *Zichy Sarolta* grófnő vettek részt. Az értekezlet célja volt, hogy módot találjanak rá, miképpen lehetne a szerényebb hivatalnokosztályt olcsó ruhához juttatni. Abban állapodtak meg, hogy felszólítást intéznek a társaság hölgyeihez és uraihoz, adják át felesleges ruhadarabjaikat a mozgalom céljaira. Ezekből a ruhákból olcsó vásárt fognak rendezni a Károlyi palotában.

*

Esküvő. Fényes esküvő volt április 9-én a koronázó Mátyástemplomban. Nádudvari *Soltész István* miniszteri tanácsos és neje, *Cimponeriu Mária*, leányát *Máriát* oltárhoz vezette lovag *Puscariu Gyula* honvédelmi miniszteri fogalmazó, néhai lovag *Puscariu Gyula* és neje *Petza Katalin* fia. Az esketési szertartást *Nemes Antal* c. püspök budavári plébános végezte.

ELEGÁNS NŐI LOVAGLÓ-NYEREG ELADÓ.

Cím a kiadóhivatalban.

A Tarnay-matiné. 1. A matiné szereplői: Tarnay Alajos, báró Madarassy-Beck Gyuláné, Haupt-Stummer Ágost báró, Hadik-Barkóczy Hella grófnő, Zech Aglája bárónő, Haller Moci grófnő, Kálmán Sári, Haupt-Stummer Leó báró. 2. A matiné közönsége. Heitler felvételei.

Zenés délután Patay Katinkánál. Magas színvonalu, rendkívül jól sikerült zenei délutánra látta vendégszerető háza a főváros előkelő társaságát az elmúlt szombaton. A vendégek névsora: báró *Luzsénszky* Henrikné Livia leányával, *Moldoványi* Sándorné, *Szirmay* Hedvig, *Bánó* Palma, *Groedel* Stefánia és Irén bárónők, *Pongrácz* Béby bárónő, *Márkus* Lily, *Bárczy* Gyula és Elek, *Chernel* László, gróf *Csáky* Árpád és Alfonz, *Dobay* István, *Eördögh* Ákos, gróf *Forgách* Balázs, *Farkas* Ferencz, *Kállay* Zoltán, gróf *Nyáry* Boldizsár, báró *Pongrácz* Tasziló, báró *Rudnyánszky* Imre, báró *Pásztély* Iván, *Saárossy-Kapeller* Kamilló, *Szandtner* Ernő, *Szirmay* Iván, *Tomcsányi* Albert, zsedényi *Okolicsányi* Zénó.

Márkus Lily zongoraművész és *Kurucz* János dalköltő művészi szereplései tették teljessé a hangulatosan szép estét.

*

Eljegyzés. Özv. dabasi *Halász* Jenőné született ujbárszi *Kármán* Gizella leányát *Gizikét* eljegyezte nagysztrói *Osztroviczky* István Endre tart. honv. huszárhadnagy, nagysztrói *Osztroviczky* Mihály István és felesége szalatsi, nagytanyi *Szalacsy* Gizella fia.

A 3/40. honvéd nehézűteg tisztikara. Szabó Benedek főhadnagy, Pap Elemér ütegparancsnok, Hertelendy Zoltán főhadnagy, Schuster Antal zászlós, dr. Urblik Ferenc főhadnagy, Stéger Tibor zászlós, Gyulay Zoltán hadnagy, Kuttner László hadnagy.

Pattantus János felvétele.

Piknik. Pompásan sikerült pikniket rendezett szombaton este a M. A. C. margitszigeti klubházában sipeki *Balás* Iván. Ott voltak többek között *Neményi* Imréné és leánya, *Éber* Antalné és Vili leánya, *Bárdossy* Jenőné és Mária leánya, *Siegescu* Józsefné és leánya, *Burger* Árpádné és leányai Mancsi és Bözsi, *Kiskéri-Tóth* Eleménné és Marietta leánya, *Karlowsky* Gézáné és Blanka leánya, *Kiss* Ernőné és leányai Margit és Ily, *Tömöry* Kálmánné és Marietta leánya, *Szepessy* Sándorné, *Dobránszky* Péterné, *Csurgay* István és felesége, *Hevesi* Ödönné és Erzszi leánya, *Kelemen* Aurél és felesége, *Tapolczay* Jolán, *Oláh* Aladár és felesége, *Kehrling* Béla és felesége, *Mihályffy* Dezső és felesége. Táncosban sem volt hiány s a fiatalság sokat táncolt Radics Béla muzsikájára.

*

Csodagyermek. Délutáni gyermek-tea keretében mutatta be *Zichy* Géza gróf, az európaszerte ismert emberbarát, félkaru zongoraművész, az általa felfedezett és pártfogolt csodagyermeket, a hat éves *Wildler* Lilit Nagy János-utcai palotájukban az elmúlt vasárnap *Lánczy* Leó v. b. t. t. és feleségének. Kiváló tanárnőjének *Szentimrey* Emma kíséretében és vezetése mellett mutatkozott be a csöppnyi művésznő a zártkörű kis társaság előtt, melynek sorában *Lipthay* Béláné báróné négy bájos gyermeke volt leglelkesebb tapsolója a kis kortársnak. Technikai készsége, csodával határos finom hallása és a legnehezebb klasszikusoknak benső átérzéssel való könnyed eljátszása bámulatra ragadta hallgatóságát. Egyhangú volt a meggyőződés, hogy *Zichy* Géza gróf védencének nevét igen sokat fogjuk még hallani emlegetni azokban a körökben, ahol az igaz művészet megértésre és megbecsülésre talál.

*

Uj titkos tanácsosok. A király *Szent-Ivány* Árpád és *Semsey* László gróf országgyűlési képviselőknek, valamint *Mailáth* László gróf főrendiházi tagnak, a közélet terén szerzett érdemeik elismeréséül a titkos tanácsosi méltóságot adományozta.

*

Régi magyar nemes családbeli, szolid, fiatal hölgy, tanító-női oklevéllel, perfekt német és francia nyelvismerettel ajánlkozik a nyári hónapokra, akár társalkodónőnek, akár nagyobb gyermekek mellé, előkelő keresztény családnak, fürdőhelyre vagy falura. Levélbeli megkereséseket „**Vidám szerénység**” jelígyével a kiadóhivatal továbbítja.

DIANA PUDEER

Egyenletesen, könnyen, simuléko-
nyan tapad, a bőrt rugalmassá
teszi, a ráncokat kisimítja.
Kapható mindenütt.

Polónyi Géza hetven éves, ami azonban nem azt jelenti, hogy nem fiatal többé. Sőt, ma frissebb, harcosab, elmésebb és erősebb, mint valaha. Nagyszerű elméje, amelyben egymás mellett vetélkedik a gondolati mélység és a gyönyörű furfang, évtizedek óta egyik mozdító és lendítő kereke a magyar politikának. Izmos tehetsége a klasszikus műveltség és a magyar jogrendszer két hatalmas talapján állott, de a legmodernebb nyugati kulturába is bele tudott illeszkedni, mert az életet nemcsak beszédekben, hanem lankadatlan tanulásban töltötte el. Az ő tudása és ettől fénylő tekintélye nem divatos cifra ruha, amit a nagyképűség visel, hanem komoly talár, amely méltót díszít. A hét évtized elmúltán olyan derüs, verőfényes, meleg és színes az egyénisége, mint a magyar ősz. A régi jó táblabírák boldog emlékü alakjai élednek meg Géza bácsiban, ahogy mindenütt becézve nevezik s a törhetetlen elvűség és az ősz negyvennyolcasság nagy tisztessége ragyogja körül deres mosolygó fejét.

Két könyvről. Az erdő poétája megírta *Az erdő könyvét* és mi hálásak vagyunk *Bársony István*nak ezért a szép munkáért, mely ebben a remekben csak az ő tolla alól kerülhetett ki. Hiszen irt ő már sok kötetre valót erdőről, vadról, de így, ebben az egyszerű és mégis ünnepi köntösben, külön ajándék tőle *Az erdő* könyve, melynek minden levele él, minden sora visszhangra talál a szívünkben. — ifj. *Hegedüs Sándor* mindig előkelő és sohasem banális írásművészete ragyog *A pézsmaszagu ember* című új kötetének novelláiban. Hegedüs szereti a különös témákat, a bonyolultabb problémákat, amelyeket mégis végtelen könnyűséggel és egyszerűséggel dolgoz fel. Új könyvének egyik-másik darabja az emberi lélek legmélyére világít és ellenállhatatlanul győz meg az igazságról. Mindkét kötet a Singer és Wolfner cég kiadása és mind a kettőből közlünk mutatót mai számunkban.

Ambrózy-Migazzi gróf. A király megengedte, hogy sédeni *Ambrózy István* gróf, a magyar főrendiház örökös jogu tagja, valamint törvényes utódai családnevüket, előnevüket és családi címerüket az 1764/65. évi XLVI. törvénycikk erejével ünnepiesen honfiusított s fiágban Magyarországon magvaszakadt walli és sonnen-thurni *Migazzi* grófi családnevével, előnevével és címerével olyképp egyesíthessék, hogy a jövőben a sédeni, walli és sonnen-thurni *Ambrózy-Migazzi* grófi kettős családnevet használhassák.

Halálozások. *Bene Antalné*, született *Glatz Rózsika*, április hó 10-én reggel, életének 28-ik évében, rövid szenvedés után elhunyt. Temetése 12-én délután volt a farkasréti temetőben nagy részvét mellett.

Szigeti *Szöllösy Antalné*, született farkasfalvi *Mauks Hedvig*, e hó 11-én délután életének 63-ik, házasságának 40-ik évében elhunyt. A megboldogultat a máramarosszigeti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Rácz Dániel

Női felöltők, angol kosztümök és alkalmi toilettek, blousok, pongyolák áruháza és műtermei

Sürgöncyim „Róberácz”
Telefon: 167-02.

Budapest,
IV., Kegyő-utca 2.

erdődi gróf Pálffy Sándor.

Gaidushek Erzi felvétele.

EMLÉK.

Nevét nem mondom, el nem mondhatom,
Csak itt a szívem mélyén ringatom.

A város végén már leszállt a nap,
A szélben zengő vén nyárfák alatt

Vitt bennünket a boldog esti séta,
oly izgalom volt, hogy megálltunk néha,

Egy titkos áram rázta a kezem,
Nevét kimondtam kétszer, csehdesen,

Lehunyt a selymes, hosszú pilla most, —
Makacs kis szája hűvös, illatos, —

Csak álltunk ott az alkonyban, a csendben
S meg voltunk hatva mélyen mindaketten.

— Kisváros, alkony . . . Messzi tünt zene, —
Még néha mintha vigaszt küldene!

Ó nem enyéme már e tiszta vágyak,
Elválaszt tőlük tenger küzdés, bánat, —

Itt állok messzi s tul e tengeren
Neve hárfáját halkan pengetem.

ZILAHY LAJOS.

ROYAL APOLLÓ

A ROYAL-SZÁLLÓ ÉPÜLETÉBEN.

Jegyek válthatók: d. e. 11-1-ig, d. u. 3 órától kezdve.

TELEFON: 74-34.

A pézsmaszagu ember.

Irta ifj. Hegedüs Sándor.

Borzasztó eső volt és egy fiakkerben vágattam a városban, hogy lebonyolítsam üzleti ügyeimet. Bár csapdosva be vert az eső a kocsiba, azért mégis kissé előrehajoltam hogy az ujságot olvashassam, mert egy rendkívüli érdekes eset volt abban leírva s a rendőrség a híres Károssy detektívvel az élén, mind az napig, nem tudta kinyomozni a rejtélyes ügyet, ugy, hogy senki se tudta, hogy bűnüggyel állanak-e szemben, vagy pedig csak egy fantasztikus örült csalafinta ügyéről van szó.

A dolog lényege abban állott, hogy lakásokban, néha nyilvános tereken az est homályában összekötött embereket találtak, akiknek gúzsba volt hátrakötve kezük és pézsmailattal voltak elbódítva, aztán le voltak szoritva a földre, anélkül azonban, hogy akár kirabolták volna őket, akár egyéb bántódás esett volna rajtuk. Az egyetlen dolog még ami az áldozatokkal történt, az volt, hogy a nyakuk meg volt harapva, mintha valaki szenvedélyes csókkal borította volna el azt. Mindig egy sor írás volt mellettük s a papírlapra állandóan ugyanez a pár szó volt írva: „Ez az én munkám, amelyben nekem örömem telik, a halhatatlanság nevében, Xavér!”

Kocsimmal egy utca sarkához értem, azt hiszem a Bálvány-utca volt az, amikor fiakkerem hirtelen megállott. Egy bozontos haju és rótszakállu ember integgett kocsisomnak és alig várva a feleletre, felnyitotta a kocsis börtakaróját, beugrott mellém a kocsiba. Kellemtelen, fojtó szag áradt az ismeretlenből, de én nem tudtam mi az. Azonban tolokodásáért dühösen rákiáltottam:

— Uram, mit akar ez jelenteni!

— Azt mindjárt meg fogja ön tudni, — felelt ő.

— De én nem vagyok kíváncsi az ön dolgaira, nekem az urhoz semmi közöm.

— Majd még lesz köze hozzám.

Én csak ekkor vettem észre, hogy a kocsis egész más irányban hajt, mint ahová én parancsoltam. Ekkor kiabálni kezdtem. »Kocsis, kocsis!« De az idegen megfogta a kezem.

— Pszt, ne bánts a kocsist!

— De kérem, ez nem oda visz ahová kell!

— Sőt ellenkezőleg, most van a helyes uton.

— De bocsánatot kérek, kicsoda ön, hogy így egyszerűen beugrik a kocsimba, rendelkezéseket ad az én emberemnek, anélkül, hogy az én beleegyezésemet megkérdezné, az én beleegyezésemet, aki önt nem ismeri, sőt még a nevét sem tudja.

Az én szavaim azonban nem hozták ki az idegent sodrából, mert nagy csodálkozásomra ő így felelt nekem:

— Csak nem akarja ezzel azt mondani, hogy én vagyok az oka annak, hogy maga nem tudja, hogy én ki vagyok és mi járatban szorgoskodom, mert hiszen épp az ön türelmetlensége volt az, amely engem megakadályozott abban, hogy mindent pontosan elmondjak önnek.

Erre dühösen felkiáltottam:

— Kérem, ez mégis hallatlan!

— Ön csak úgy képzei, hogy ez hallatlan, de amint meghallja, azt fogja mondani, hogy ez nagyon is egyszerű dolog. Nevem Pedler. S mi a rendőrségre megyünk.

— De kérem, mi közöm nekem a rendőrséghez!

— Nem önnek van köze a rendőrséghez — már megint türelmetlenkedik — hanem nekem. Igen, nekem van közöm.

Iosonczi báró Bánffy Gyuláné, szentgyörgyi Horváth Rózsika.
d'Ora műterem felvétele.

— Egy szóval az ur detektiv.

— Én uram több vagyok, mint egy detektiv, dacára annak, hogy nézze, detektivigazolványom is van, amit meg is mutatok magának, sőt ha akarja, át is adok magának. De mondom, hogy én ennél sokkal, de sokkal több vagyok.

— Ezek után igazán szeretném tudni, hogy ön mi lehet.

— Ugy-e mondtam, hogy ön érdeklődik irántam, pedig még előbb tagadta.

— Hát bocsásson meg uram, de ezen sokat ígérő bevezetés után most már szabad ugy-e megkérdezniem, hogy kihez van szerencsém?

— No lássa, én vártam, hogy ön ide elérkezzen, hogy én megfelelhessenek ezen kérdésére. Mert ha én ugy egyenesen megmondtam volna önnek, hogy én ki vagyok, akkor vagy örültek nézett volna, vagy kinevetett volna engem. De most, hogy már ennyire összebarátkoztunk, őszintén megmondom, én vagyok az összes emberek felügyelője.

Megriadtam erre a kijelentésre és hebegve válaszoltam:

— Bocsásson meg uram, de nem tudtam, hogy ilyen foglalkozás is létezik.

Emberem szigorú hangon szólt most rám:

— Ön még sok mindent nem tud, de most rálépett a helyes útra és sok mindent, még hihetetlennek tetsző dolgokat is meg fog tanulni. De hogy rátérjek a dologra és ön megértse foglalkozásom lényegét, megmondom önnek azt is, hogy állásomból kifolyólag, most

milyen ügyben jártam el, miért ugrottam be az ön kocsijába s miért parancsoltam meg az ön kocsisának, hogy a rendőrségre hajtson.

— Uram, — szóltam én, — előttem az egész dolog oly különös, hogy én bevallom, hogy ezek után én már kérdezni nem, csak hallgatni merek.

— No látja, — szólt az idegen, — ha előbb ilyen türelmes lett volna, már mennyivel előbbre volnánk. Egy szóval, hogy folytassam a dolgot, én most hivatalos kiküldetésben voltam egy barátomnál. Ez az én barátom, vagy mondjuk alattvalóm, — mert nekem minden ember barátom és alattvalóm egy személyben — nos hát ez az én szegény barátom, egy összeomlott lélek volt, nagy lelki kinok között vergődött, már teljesen érett volt az öngyilkosságra és bár már sokszor kezében volt a fegyver, mégsem volt benne soha annyi energia, hogy megnyomja a ravaszt — és végezzen. Ezért én ma fölkerestem őt.

Én ijedten felkiáltottam:

— Ön elsütötte a fegyvert?

— Természetesen, ezt ugyan nem volt nehéz önnek kitalálnia.

— Gyilkos, gyilkos! — kiáltottam.

— Sőt ellenkezőleg, jó barát, — felelt ő, — mert a gyilkos gonosz dolgot követ el, én pedig jó cselekedetet hajtottam végre. A gyilkos menekül, én pedig, amint látja, sietek a rendőrségre, hogy feljelentsem a dolgot.

Ebben a pillanatban a kocsi begördült a rendőrség kapuján. Emberem leszállt és felkért, hogy kövessem őt. Időközben egy csomó irást nyomott a zsebembe és arra kért, hogy azokat majd ha ő kéri, adjam elő a bírónak. Nem tudtunk mindjárt a bíró elé jutni, mert odabent nagy tanácskozás volt s a kiszivárgott szavakból megtudtuk, hogy az a hír érkezett, hogy egy magándetektiv nyomában van a pézsmaszagu embernek, akit a rejtélyes ügyek miatt nyomoznak. Az én emberem izgatottan járt-kelt a szobában és rászólt a bejelentő hivatalnokra, hogy ő detektiv, s őt azonnal bocsássák be a vizsgálóbíró elé. Az ajtó felnyílt előttünk s mi ott álltunk a vizsgálóbíró előtt. Az én emberem büszkén, magasra tartott fejjel jelent meg a bíró előtt és fölényes gunnyal így szólt hozzá:

— No tisztelt uram! Önök, akik nagy fizetéssel vannak javadalmaszva azért, hogy a rend kinevezett őreinek tarthassák magukat, hosszú hónapok óta üldözik a pézsmaszagu embert, de nemcsak hogy elfogni nem tudták, de még a nevét sem tudták kifürkészni!

Ebben a pillanatban a rendőrtiszt csengetett, két fogházör lépett a szobába és szó nélkül körülfogtak engem. Az idegen vezényelni kezdte őket, hogy kutasák át zsebeimet, erre szépen megmotoztak engem és mind megtalálták nálam azokat az iratokat, melyeket az idegen adott át nekem.

A vizsgálóbíró szigorú hangon rámkiáltott:

— Eszerint ön Radinov Xavér és azt hiszi, hogy az ön hivatása az emberek közt igazságot tenni.

— Uram, — szóltam én.

Az idegen közbekiáltott:

— Ne hagyják beszélni, mert a szó nagy mestere, sima nyelvű és ravasz.

— Tudom, — felelt a vizsgálóbíró, — tudom, sőt mindent tudok, — szólt hozzám, — ön folyton az igazságot hirdeti, annak nevében cselekszik és ezen igazságtévést ön gáztettek elkövetésére használja fel. Bűnlajstroma a kezünkben van. Mi méltóképp fogunk itélni ön fölött!

Az idegen ekkor meghajolt: — Azt hiszem, én távozhatom is. — Kétségbeesve láttam, hogy az ismer-

retlen elmegy és én ott maradok a rendőrség karmai között. A vizsgálóbíró éppen hozzám fordult, mikor megszólalt a telefon. Föléje hajolt és beleszólt: — Halló! ki beszél? Kicsoda? Bálvány-utcai nyilvános telefon-állomás? — Fölvillanyozva kiáltottam föl: — Igen, igen, ott ugrott föl a kocsimba! — Rámmordult a tiszt: — Maga hallgasson! — aztán újra a telefon fölé hajolt: — Halló! Beszélünk, persze, hogy beszélünk. Ki az ott? Maga az Károssy? Hogy mondja? Megszökött. S beleugrott a kocsiába? — Halló! Kisasszony, kérem ne tessék megszakitani, ez hivatalos beszéd! Halló! Hogyan? Magát megkötyözte? Nem tudott utána futni? Nem tudott kocsiat kapni az esőben? De kisasszony kérem, mondtam már, hogy beszélünk, Rőt-szakállu? . . . Gyilkos? Hogyan . . . örült?

A rendőrtiszt ezzel lecsapta a kagylót és kiabálni kezdett:

— Utána, utána, fogják meg azt a rőt-szakállas embert, aki ebben a pillanatban távozott innét!

Az egész személyzet rohant, hogy elfogják Xavért, az emberek főfelügyelőjét, a különös elméjű bolondot. Kinos percek multak el ezalatt. Én elmondtam a rendőrtisztnek esetemet töviről-hegyire és ő nagyban kérte a kellemetlenségért a bocsánatot, melyet a véletlen okozott. Nyolc-tíz perc mult ott így el, mikor is az épületben nagy zaj támadt s a rendőrök elénk hurcolták a nagy Xavért, az emberek főfelügyelőjét. Csuronviz volt! A víz partján fogták el, mikor egy hajó kazánházába akart besurranni és mikor látta, hogy üldözik, víz alá bukott, de kihalászták onnét. Borzasztóan méltatlankodott az elfogatás ellen, de a rendőrök elcsípték és előállították.

Ezalatt megérkezett Károssy, a detektívvezér is és szembekerült a nagy Xavérral.

— Na, öreg barátocskám, most megvagy. Hiába bódítottál el pézsmailattal, hiába kötöttél meg saját lakásodon s hiába haraptad meg nyakeremet, hogy elkábulva elfelejtselek; kimenekültem és megszabadultam kötelekeimtől és most majd mi huzunk rád jó erős zubbonykát, s többet nem menekszel ki az örültek házából, de egész életedet ott fogod tölteni.

Xavér erre borzasztóan nevetni kezdett és így felelt:

— Rendben van, megfogtatok, hogy elzárjatok engem olyan helyre, ahol ti szerintetek örültek tanyáznak. Ez bölcs dolog és a józan ész diktálja ezt nektek, mert ezen a réven megtudjátok nyugtatni lelkiismereteiteket és képesek vagytok elhítenni önmagatokkal, ti az életben élő emberek, hogy nektek nincsenek rögeszméitek, ti nem fantazmagóriákat üldöztök, mert tiétek a józan, az okos élet, ti nem vagytok bolondok, ti nem vagytok elzárva, ti elöttetek szabad a világ, mert a bolond és örült az elzáratik, de a józan és a bölcs az szabadon hagyatik. Én pedig mielőtt elmegyek abba a szűk cellába, amelyet a ti jóvoltotokból kapok, azt mondom néktek, várjátok meg a nagy leszámolást, várjátok meg azt a pillanatot, mikor a nagy mérleg itél majd felettetek, amelynek fogantyuja nem a ti kezetekben van s amelyet a leszűrő élet osztatlan hibátlansággal kezel s az majd meg fogja mutatni azt, hogy ki volt a bölcs és ki volt az örült. Ki után mi haszon marad s akkor kitudódik a nagy végleszámolásnál, e kettőnél nem minden mindegy-e? Vajjon a ti nagy munkátok, ama nagy méretekhez képest amelyről én beszélek s amit talán megérteni sem tudtok, értékesebb munka-e, mint az, amit én csináltam és amelyet ti kinevettek. Most hiába mondanék egy szóval is többet, nem értenétek meg, azért legyen meg a ti akaratotok, — vigyetek!

Szépségápolás.

Arcfestés.

Már a bibliában olvasunk kendőzött arcú asszonyokról és keleti háremek urai ma is magától értetődő toalettikknek tartják kedvenceiknél az arcfestéket. Keleten korán divatba jött ezenkívül a köröm festése is hennával és a szempillák megfeketítése, hogy a szem nagyobbak lássék. Aki fehér arcbrre vágyott, kréta- és babliszkeverékkel puderezte magát, később azonban számartejből és kenyérből készült masszát kent éjjelre az arcára. Római matrónák körében, akik egyébként a görögöktől tanulták a divatot, nagyon használatos volt egy arcfinomító olaj, melyet Poppaea császárné talált föl. Ezt éjjel alkalmazták az arcon és a kézen, nappal pedig számartejjel finomították a bőrüket. A számartej általában nagyon elismert és népszerű szépítőszert volt és Poppaea császárnét, bárhova utazott is birodalmában, egész számarménes kísérte az udvari emberein kívül. Herkulanum romjai között drága kristályszenelécében a mai modern sminkhez teljesen hasonló pirozitót is találtak, de vannak adataink, melyek szerint méz- és sáfránykeverékből is készült arcfesték. A gusz-tus egyébként már akkor nagyon különböző volt és Caesar följegyzéseiből tudunk róla, hogy az általa legyőzött britek kékre festették az arcukat. A régi kínaiaknál is nagyon el volt terjedve a smink és a császári palotában szolgálatot tevő udvarhölgyek évenként egy millió tallért költöttek arcfestőszerekre. Természetesen ezek az arcfestékek mind ártalmasak, rontják a bőrt és a színészek és színésznők a festék alá zsíros kenőcsöt kennek, hogy így a festékanyagoknak a pórusokba való behatolását megakadályozzák. Itáliában sokkal korábban volt divatos a smink, mint Franciaországban, ahova Medici Katalin vitte be az első arcfestéket. Párisból terjedt aztán el az európai udvarokban és leg-

báró Kruchina Károly.

Gaiduschek Erzsi felvétele.

hamarabb a bécsi dámák kaptak az új módin. Az orosz asszonyok között lett a legközönségesebb az arcfestés, ott még a parasztnők is kendőzik magukat. Sokkal nagyobb művészet ennél *fehérre* varázsolni a barna arcbőrt. A legcsodásabb szert erre az Antillák kreolnői használják. Egy ott tenyésző fának (az angol cuscheco-cherrynek hívja) belső kérgéből nyert folyadék öt-hat nap alatt minden fájdalom nélkül teljesen lehámlasztja a felső, napégette bőrt. Az ujonnan képződő fehér bőrt két hétig a szobában kell óvni. Igen eredményesen lehet arcfehéritőtül használni az iris parsicá-nak nevezett hagymát, mely a Levanteban és az Archipelaguson vadon tenyészik, s amelyet a görögök kaagriorinának neveznek. Ennek a kivonata teljesen ártalmatlan szer és késő öregkorig megőrzi az arcbőr üdeségét.

*

Nefelejts. Székesfehérvár. 1. Mindenesetre kerüljön minden olyasmit, ami a szemnek magától értetődően ártalmas. Füst, por, esti világitásnál való olvasás és kézimunka kész veszedelme a legegészségesebb szemnek is. Egészséges szem ápolására legtermészetesebb mód a tiszta, friss vízzel való megmosás. A szem-szurás és égő fájdalom érzése a kimerültség jele, melynek orvossága a nyugalom. Ha makacs a fájdalom, forduljon orvoshoz. 2. A kék szem nyíltszivüségéről és szeretetreméltóságról tanuskodik.

Ibolya. Szeged. Hogy a márciusi hó széppé teszi-e az arcot? Mindenesetre, — föltéve, ha jól megdörzsöli vele az arcát és közben egy pillanattig sem gondol erre a bűvös szóra: abrakadabra.

Husz éves leány. És ön ebben a korban azt írja: „nem hiszem, hogy valaha igaz szívből nevetni tudjak“. Ez szomorú dolog, de egy kicsit szégyelje is magát. Azért, mert a természet nem áldotta meg különös külső szépséggel, még nem szabad lemondani az élet örömeiről, mely nemcsak a Venuszoknak kínálkozik. A szépség mulandó s a lélek bája jobban lebilincsel mindennél. Azt írja, hogy irigyli a szép lányokat. Legyen okos és nemeslelkű és máris előnyben van minden testi szépség fölött. Tanuljon, tűzzön maga elé valami szép célt, amit el kell érnie, igyekezzék környezetének hasznára lenni. *Akarjon* kedves lenni s ne mondja, hogy a sors rossz természettel verte meg. Aki olyan szigorú bírja magamagának, abban kell, hogy akarat-erő legyen a megváltozásra. Ami végül a vörös orrot illeti, annak oka vérszegénység vagy idegesség lehet. Attól függ, állandóan piros-e vagy csak akkor pirul ki, ha hidegről meleg szobába megy. Ez külsőleg nem igen kezelhető, mert a legtöbb esetben nem a bőr megbetegedése okozza. Zsiros arcbőrt a legkönnyebben kezelni. Napjában kétszer meleg vízben szappannal mosunk, utána kölni vízzel ledörzsöljük az arcbőrt és sok pudert használunk. Tiszta, közönséges rizsport.

K. Zozó. Kassa. Schadek Antal kozmetikus. Budapest, Váci-utca 12, félelelet.

Kézi. Gyula. A fogak barnulásának oka csakis a vaspirulák szedése lehet. Használjon Molnár-Moser-féle hidrogén-szajvizet és jó fogpépet (a „Kultur“ elég jó a mai gyártmányok között). Kézfehéritésre és puhításra tessék Schadek Antal-féle glicerinkrémet használni, az arcra pedig ugyancsak Schadektől Zsazsa-kenőcsöt. Ha a szél kifújja az arcot, ne tegyen a mosdóvizbe kölni vizet, hanem éjjelre kenje be Zsazsa-kenőccsel. Az kitünően puhít és minden egzmát megszüntet.

Lia. Feketesárga lett a nyakán a bőr? Talán sokat kacérkodott Béccsel és nem jó hönleány? De ne tréfáljunk, mert, ugy-e nem kellemes, ha tarka-barka lesz a bőrünk. Bizonyára magasnyaku bluzt viselt, vagy talán a téli szörme fogta meg olyan erősen, hogy nem megy le semmivel. Legjobb lesz egy kis bőrkoptató kurát tartani 5—6 hétig. A szer a következő: Egy deci 96%-os alkoholhoz 2 gramm resorint és 1 gramm szalicilt adunk. Jól összerázzuk és egy napig állni hagyjuk. Ezzel a szerrel mosás után mindennap jól bedörzsöljük a hámlasztandó bőrt. Öt-hat napi használat után pirosodni kezd a bőrfelület, ismét egy-két nap múlva pedig megkezdődik a hámlás. Ha nagyon erősen kopnik a bőr, éjjelre egy kis cinkkenőccsel kenjük be. A hámlasztást addig folytatjuk, amíg mindenütt egyszínű lesz a bőr.

Perzsaszőnyeg különlegességek, antik-ezüst-tárgyak és ékszerek kaphatók

Rosenstinglnél
Budapest,

IV., Deák-tér 4. — Telefon 6—76.

Brachfeld J.

*Ő csász. és apost. kir. felsége
kamaraí szállítója.*

*Uri ing és divatujdonságok.
Uri ruházat mérték szerint.
Női és férfi kész felöltők.*

Budapest, V., Dorottya-utca 1. Gizella-tér sarkán.

Különlegessége: Tábori selyemingek.

Az Adria Tengerhajózási Rt. 2.059.609 K tiszta nyereséggel zárta le 1917. évi mérlegét. A nyeresémből 1.4 milliót vettek igénybe a hajóbiztosítási díjak, 1.2 milliót helyeztek az értéksökkenési tartalékalapba, az ingatlan számlán leírásokra pedig 90.000 K-t fordítottak.

A Fabank mérlege. A Magyar Fakereskedők Hitelintézete Részvénytársaság igazgatósága a minap megtartott ülésében megállapította az intézet 1917. évi mérlegét, mely 4.799.733.88 K tiszta nyereséggel zárul. A kimutatott nyereségben csupán 130.000 darab, vagyis 26 millió korona névértékű részvény részesedik. Az igazgatóság a f. hó 18-ára egybehívott közgyűlésnek javasolta, hogy osztalékképpen részvényenként 28 K (14%) fizettesék a tavalyi 21 K-val (10 1/2%) szemben.

A Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja mint részvénytársaság Mándy Lajos elnökle alatt megtartotta közgyűlését. A közgyűlés általunk már ismertetett zárszámadást és az igazgatóság jelentését tudomásul vette, a tiszta nyereség felosztása tekintetében olyképp határozott, hogy bőséges tartalékolások után 1.200.000 K, azaz a részvénytartóke után 6 százaléka osztalékra fordíttassék. A szelvények 1918. április 8-tól kezdve 12 K-val váltatnak be.

A Magyar Agrár és Járadékbank Rt. megtartott közgyűlése elhatározta, hogy az eddigi 48 millió K alaptőkét 60 millió K-ra emeli és a kibocsátandó 30.000 drb új részvényt a régi részvényeseknek 4:1 arányban ajánlják fel. Az átvételi jog április 5—15. közt gyakorolható az intézet pénztáránál. A közgyűlés továbbá elhatározta, hogy osztalékok fejében 36 K-t fizet. A szelvényeket április 15-től kezdve fizetik ki. Az igazgatóság elnökké báró Madarassy-Beck Gyulát, elnökhelyettesé Bartha Arnoldot választotta meg. Wolfner Tivadar igazgatósági tagságáról lemondott, amit sajnálattal tudomásul vettek. Az igazgatóság Bloch Róbert, Elek Tivadar és Szécsy Hugó cégvezetőket igazgatóhelyettesekké és Salamon Andor cégvezető-titkárrá főtitkárrá nevezte ki.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság. Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság Csekonics Endre gróf v. b. t. t. elnöklésével tartotta közgyűlését. Berzeviczy Albert v. b. t. t. igazgatósági tag a kormányzótestület, valamint a részvényesek nevében üdvözölte Ormódy Vilmos vezérigazgatót, aki a múlt év decemberében 60. évfordulóját töltötte be annak, hogy a Társaság szolgálatába lépett. A múlt évben elért 7.341.917 K 66 fillér összes nyereségből az alapszabályszerű levonások és bőséges tartalékolások után 3.200.000 K fordították a részvényesek osztalékára s e szerint minden részvényre 800 K évi osztalék esik. Az igazgatóságba új tagul Teleszky Jánost, a felügyelő-bizottságba Antal Gézá és Gaál Jenőt, a választmányba pedig Harkányi János bárót, Herzog Mór bárót, Papp Géza bárót, Somsich Miklóst, Széchenyi Emil grófot és Tallián Béla bárót választotta meg.

A Magyar Általános Takarékpénztár Rt. 1917. évi tiszta nyeresége 4.500.657 K 21 f-t tesz ki, a tavalyi 3.110.493 K 91 f-rel szemben. A részvénytulajdonosokat 37 koronával = 7.4% (tavaly 34 K = 6.8%) váltják be, a tartalékalapot 491.835 K-val javadalmazzák (tavaly 300.000 K) — ami által az 19 millióra emelkedik, a fennmaradó 332.765 K 41 f-t pedig új számlára vitték át. A betétek 162 millió koronára emelkedtek, tehát a háboru kezdete óta megháromszorozódtak. A kölcsön és a forgalomban levő záloglevelek állománya 132 1/2 millió koronára emelkedett. A VI. és VII. hadikölcsönnél 100 1/2 milliót jegyeztek az intézetnél; az eddigi hét jegyzés során pedig összesen 300 millió koronát.

Női kalapok

Lénárt Margit
Budapest
Régi Posta-utca 1.

Telefon: 168—30.

Szerkesztői üzenetek.

— *Kéziratot nem ad vissza a szerkesztőség.* —

Ébredő tavasz. A levele kissé zavaros és nehéz belőle az egész ügyet kihámozni. Ha az illető ur mindig azt kérdezi, hogy nem akar-e maga férjhez menni — esetleg tapogatózik, de lehet, hogy egyszerűen érdeklődik. Okosabb, ha óvatosan fogadja ezeket a leveleket. Ha azonban újra föltenné ezt a fogas kérdést, felelje neki azt, hogy erre csak annak adhat teljes választ, aki majd a kérdést így teszi föl: nem akar-e feleségül jönni — hozzám? Így talán kiugrik a nyul a bokorból, vagy legalább is abbahagyja a dolog feszegetését. A nővére érdeklődése a dolog iránt, igazat megvallva, gyanus egy kissé — de gyanus nekünk még maga is.

Tizennyolc éves korban még a sógorok is veszedelmesek lehetnek, főleg ha valaki ilyen kedvesen naiv, mint amilyennek maga látszik a leveléből.

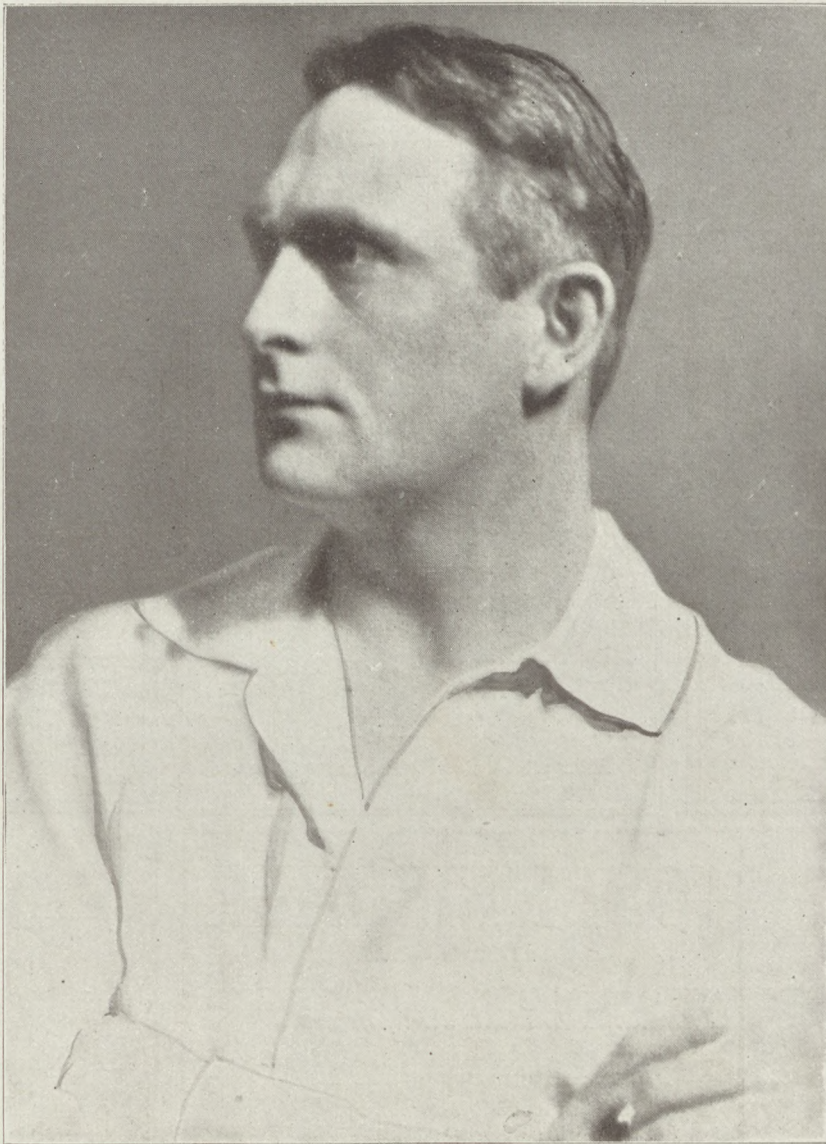
— *Star, Nagyszombat.*

Aki fél az itéletől, jól gondolja meg, hogy miként éljen — a kisvárosban. Aki azonban egész ember, az ne a mások akarata szerint intézze sorsát, hanem a saját lelkiismeretére bizza magát. Aki a társadalomban él, annak viselnie kell a közönség kellemetlen terheit is, de arra senki sem köteles, hogy a saját életét mások szokásainak feláldozza. A világrendbe nem kell és nem tanácsos belekötöni, ám kellemetlen öreg tantik megrögzött szokásai még nem jelentik a társadalmi törvényeket. — *T. V. Komárom.*

Erre nem felelhetünk. —

Munkácsi rab. Az írásai — szertelenségük és túltömöttségük ellenére, — meglehetősen érdekesek sőt egyéniek is, de még nem eléggé kiforrottak. Erős utánérzés látszik rajtuk, az új líra hatása, melyet még nem tudott megemészteni. Közölni valót nem találtunk ugyan — de azért mégis biztathatjuk. Az eféle izléstelenségektől azonban óvakodjék, mint mikor például a szeméről így versel: „... Sós tenger: — a part főnyén, Kocsonyás gond-hüllök, bánatpuhányok — Gubbasztnak ázalag pillákon henyén, — Holt vizek peremén e rut talányok...“ Bocsóson meg, de ilyenek után aligha lesz valaki kíváncsi az ön szemére.

— *Falusi olvasó.* *Laczkó Géza* kérdezett regényének címe: Noémi fia. — *Segítség 38.* Azt ajánljuk, hogy a háboru után a régi mesterséget folytassa. Semmiestre se menjen ezzel a képzettséggel hivatalba, ahol a biztos nélkülözés várja. Dolgozó munkásemberekre nagy szüksége lesz az országnak és mindenki meg fogja találni a helyét. Ne a nyugdíjképességre gondoljon, hanem a kereset-képességre. — *Wagner Richard.* Bizony kedves ifju barátunk, ezek a versek még nagyon kezdetlegesek. Hogy mi lehet még magából, azt ezekből nehéz volna megmondani. Kétségtelen, hogy Petőfi a maga korában másféléket írt, de azért meg lehet, hogy tíz év múlva kitünő író lesz magából. De ne haragudjék, ha ebben inkább kételkedünk, mint reménykedünk. Egyelőre sehová ne küldjön ilyen verseket — se a kabarékba — se hozzánk! — *T. O. C., Kassa.* *Gógol* Revizorja legközelebb megjelenik a *Fővárosi Színházak Műsorában.* — *Régi előfizető, Pölöske.* Erre vonatkozólag tessék valamelyik nagyobb könyvkereskedéshez fordulni.

Olaf Föns, a híres dán film-művész.

— *K. Z. Mezőlaborc.* 1. Nem elég érdekes, sem az amiről ir, sem az ahogy ir. 2. Cégeket itt nem ajánlunk. — *Aranykalász.* A Tavaszi Divat-Délutánok ruháit és egyéb anyagát írásban és képből májusi divat-számunk fogja bemutatni. — *D. M. grófnő.* Ohaját máris teljesítettük s a szerint intézkedtünk. A fénykép nagyon érdekes és hamarosan közölni fogjuk. — *O-a.* 1. Az *Ölcső könyvtárban* jelent meg. 2. Molnár Ferenc. 3. Nem gróf, hanem báró. — *Sz. J.-né, Méhész* (Abauj-Tornamegye). Kategórikus levelezőlapját tudomásul vettük. Mindenesetre érdekes jelenség, hogy a magyar lappal szemben valaki a bécsit részesítse előnyben. Ha „honunk széplelkű hölgyei“ mindig így gondolkoztak volna, hol volna ma a magyar szépirodalom és virágzó hetisajtónk? — *J. M. G.* Végtelenül sajnáljuk, de a Rózsáknak sem volt több szerencsájük, mint a többinek. Versekkal tulontul el vagyunk látva, a legjavából válogathatunk s az ilyen kedves, de nem művészi versecskéknak nem tudunk helyet adni. Tartalomban is, formailag is még nagyon messze van tőle — ne haragudjék az itéletért — hogy nekünk megfelelőt írhasson. Nagyon rosszul esik, hogy nem biztathatjuk, — de hiába, minket tisztünk az igazmondásra kötelez. — *Rigófütyty.* Hogy okos dolog-e rigófütytyöt kettősben hallgatni? Jaj! Kisleány, ez szörnyen nehéz kérdés. De azt tapasztaltuk, hogy ha két valaki már együtt hallgatja a rigót, akkor régen elkéstek az okossággal. Akkor már nem az ész beszél, hanem a szív. A szív beszéde azonban néha bölcsőbb az ész okoskodásánál. — *P. E., Kelébia.* Valami kis tűz pislákol a tökéletlenség alatt. Dolgozzék még sokat — magának és titokban. Egy év múlva esetleg keressen föl újra minket. Akkorra talán kipattan, ami most még éretlen rügy. — *Mért láttalak meg?* Semmiestre sem azért, hogy verset írjon róla és azt nekünk beküldje. — *H. U., Makó.* Justh Zsigmond könyvei ma is érdekes, friss és megkapó olvasmányok, — azt a másik író azonban — szalónponyva — igazán nem ajánlhatjuk. — *Kék kökény.* El kell-e pirulni, ha egy önkéntes a szemünket dicsőíti? Hát erre nekünk nehéz felelni, mivel, hogy a léghajó már kormányozható, a pirulás azonban már tudni-

illik az igazi — nem az. De aki parancsszóra el tud pirulni — az már sokkal ügyesebb kislány, semhogy a mi tanácsunkra szorulna. — *Irenke.* A kislányok hamar felejtene, de az nem baj. Sőt az lenne szörnyű, ha nem tudnának felejtetni. Vigasztalja meg lelkiismeretét az a tudat, hogy általában az ifju urfiban is megvan ez a feledékenység. Hogy hódítsa vissza a vitéz tüzér urat, attól a „kacér számító selyembe öltözött áspis-kigyótól“ — ez már nehéz probléma. Olyan nehéz, hogy nem is tudjuk megoldani. Ezen csak törje tovább egyedül a kis szöke fejét. Sirni azonban ne sirjon, mert az árt a szem kékjének, azért pedig kár lenne. Higye el a legfessebb tüzér sem érdemli meg az ilyen bánatot. *Öne step.* 1. Szabad, de nem illik. 2. Lakatos László.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: dr. DOBAY ISTVÁN.

Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. Telefon 127—05.

Dunapalota szálloda Budapest

(Ezelőtt Ritz)

Étterem. Bar. 5 órai tea

Hungária Nagyszállóda

Elsőrangú ház Budapesten

Étterme az uri világ találkozója

Modern bélelt levélpapírosok és bori-
tékok névnyomással megrendelhetők:

Fröhlich és Feldmann
Budapest, Kertész=utca 43.

TÖRÖKÖK

Irta: DOBAY ISTVÁN.

/ ÁRA: 5.- KOR. /
MÁSODIK KIADÁS.
A TÁRSASÁG KIADÁSA.

Megrendelhető

A Társaság kiadóhivatalában,
Budapest, IV., Reáltanoda=utca 18. sz.

Urmánczy Nándorné

Szakácskönyve

ára kötve 6 korona.
Jövedelme a háború árváié.

Drasche-Lázár Alfréd regényei:

TÜZPRÓBA

IV. kiadás * Ára 10 kor.

ENYÉM VAGY!

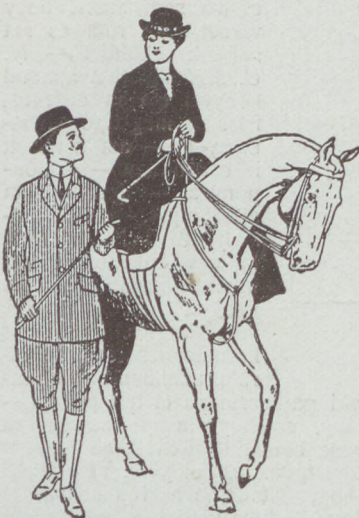
III. kiadás * Ára 8 kor.

Megrendelhetők „A Társaság”
kiadóhivatalánál Budapest, IV.,
Reáltanoda=utca 18. sz. — Posta-
költségre külön 65 fill. küldendő.

A magyar mágnásvilág alakjait mutatja
be pompás megelevenítő erővel **Sze-
mere György** legújabb regényében,

címe: **Két leány**

Két kötet. Ára 10 K. Megrendelhető
»A Társaság« kiadóhivatalánál Buda-
pest, IV., Reáltanoda=utca 18. szám.
Postaköltségre külön 85 fillér küldendő.

JOSEF FISCHER

cs. és kir. udvari és kamarai szabó

WIEN, I., LOBKOWITZ-PLATZ 1.

Divatterem

Elegáns utcai öltözékek, látogató-toi-
lettek. Kabátok, szörmék. Kosztümök
14-17 éves fiatal hölgyek részére. Leg-
újabb szabású hölgylovaqlöltözékek

Kosztümök a sport minden ágához.

Izléses férfiruhák legfinomabb kiállítas-
ban. Szalon-, utcai- és sportöltözékek.

POLITIKA

havi folyóirat

Főszerkesztő:

ZLINSZKY ISTVÁN,

felelős szerkesztő:

DOBAY ISTVÁN dr.

Nagyérdekeségű politikai, szociológiai és
nemzetgazdasági közlemények. Hazai és kül-
földi munkatársai a közélet kitűnőségei. —
Előfizetési díjak: Egész évre 24 K, félévre
12 K, egyes szám ára 2 K, bőv. szám ára 3 K.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV., Reáltanoda=utca 18. sz.

Telefon: József 25—11.

Érdekes könyvujdonságok

Pásztor Józseftől:

RANGOSAN. Bájos,
derős magyar történet.
Ára 7 — K. — **A nász-
hajó.** Érdekfeszítő sze-
relmi regény. Ára 7. — K.

Megrendelhető
„A Társaság” kiadóhivatalán.

A Társaság hasábjaira előkelőbb hirdetések

feladhatók a kiadóhivatalban

Telefon József 25—11. IV., Reáltanoda=utca 18. Telefon József 25—11.

Ifj. Gonda Béla:

FIATAL LÁNY OTTHON.

Ára füzve 6. — kor., disz-
kötésben 10. — kor.

FIUK KÖNYVE.

Ára 6 — kor., portó 45 fill.

Megrendelhető a szerző-
nél: I., Budafoki=ut 22.